

సనాతన సారథి

ఆగస్టు 2018

‘స్మరియించినం జాలు సత్యస్వరూపమై కోరిన కోర్కె చేకూర్చు స్వామి’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 61
సంచిక 8

ఆగస్టు 2018

ప్రచురణ తేదీ
జూలై 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. ఐక్యత లేని స్వాతంత్ర్యం నిరర్థకం	అవతారవాణి	7
3. సకల శ్రుతుల ఊట సాయి మాట	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	11
4. భిక్షత్వంలో ఏకత్వానికి సినలైన చిరునామా	డా॥ కె.టి. జలీల్ (కేరళ మంత్రివర్యులు)	12
5. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	15
6. ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం	కుప్పం విజయమ్మ	18
7. ధాత్రి వినగ! (కవితాంజలి)	విశ్వనాథ రామరావు	20
8. “ప్రథమో దైవో భిషక్”	‘సాయిదాసు’	21
9. విద్యారంగంలో ధ్రువతార సాయి విశ్వవిద్యాలయం	ప్రొ॥ బి. రాఘవేంద్ర ప్రసాద్	24
10. అచ్యుతుని కృపాశ్రయంలో	నిడదవోలు సూరిబాబు	27
11. వైరాగ్యమే నిజమైన భాగ్యము	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	31
12. దైవచింతనయే ప్రధాన కర్తవ్యం	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	34
13. సాయిబాబా - సాయి యోగా (చివరి భాగం)	ఇంద్రాదేవి	36
14. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	39
15. వారే వీరు, వీరే వారు	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్వ్యూ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడిలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రించబడి ప్రచురించబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామచంద్రార్థోపనిషత్

(గత సంచిక తరువాయి - 54వ భాగం)

15. చిత్రకూటము

భరతుడు ఈరీతిగా నందిగ్రామమున రామచింతనాయత్తుడైయుండ, చిత్రకూట పర్వతముపై నివసించుచున్న సీతారామ లక్ష్మణులు భరతుని భక్తిప్రపత్తులను కొనియాడుతూ కాలము గడుపుచుండిరి. ఇట్లుండ చీమ సముద్రపు లోతును చూడవలె నని ఆశించినట్లుగా, ఒక మూర్ఖుడు, జడుడు అయిన జయంతుడు రామచంద్రుని శక్తిని కనిపెట్టవలెనని ప్రయత్నించి, కాకి రూపమును దాల్చి, రామచంద్రునికి సమీపమున కూర్చొని ప్రకృతి సౌందర్యమును తిలకించుచున్న సీత పాదమును సూటిగా ముక్కుతో పొడిచి గాయము చేసెను. అంత సీత పాదమునుండి రక్తము కార ప్రారంభించెను. దీనిని చూచి రాముడు ఒక గరికపోచను పెరికి ఆ కాకిపై వినరెను.

అపరాధము లేక రాముడొకరికి హింస చేయడు. సమయము వచ్చినప్పుడు రాహువు చంద్రునికూడా మ్రింగును. కానీ, రాముడు

నిరపరాధుల నేనాడునూ హింసించడు. ఆ వినరిన గడ్డిపోచ మహాగ్ని రూపముతో జయంతునిపై బడెను. అతనిని వెంట తరుముతూ పోయెను. జయంతుడు భయపడి నిజరూపమును ధరించి, “రామా, కాపాడుము” అని పాదములపై బడి ప్రార్థించెను. రాముడు రక్షించెను. ఆ జయంతుడు ఇంద్రుని కొడుకు. తన కుమారుడు రామద్రోహి అని తెలిసి తండ్రికూడను చాల విచారించెను.

జయంతుడు రామపాదములపై బడి, “నేనొక మూర్ఖుడను, నన్ను క్షమింపుము” అని ప్రార్థించగా రాముడు వాని దైన్యమును చూచి జాలిపడి వానిని యేకాక్షునిగా చేసి విడిచిపెట్టెను. అగ్నిరూపమైన ఆ గడ్డిని తను ఉపసంహరించుకొనెను. రామచంద్రుడు అల్పశిక్షతో తనను వదలెనను కృతజ్ఞతను చూపుచూ ఆ జయంతుడు చాలాకాలము సీతారామలక్ష్మణులు నివసించు చిత్రకూట పర్వతముపైనే నివసించుచూ వచ్చెను. రాముడు మార్గశీర్ష శుద్ధ దశమినాడు ఆ జయంతుని పిలిచి, దక్షిణదిశకు ప్రయాణము కమ్మని ఆజ్ఞ చేసెను.

సీత, లక్ష్మణులు రామాజ్ఞ శిరసావహించి, మువ్వరు చిత్రకూట పర్వతము విడచి అత్రి మహాముని ఆశ్రమము చేరిరి. వీరి రాకను శిష్యులద్వారా తెలుసుకొని అత్రిమహాముని ఎదురేగి వారిని తన ఆశ్రమమునకు తోడ్కొనిపోయెను. రామాగమనంతో అత్రి మహాముషి ఆనందమును భరించలేక కంటిధారలు కార్చుచూ తన జన్మ పాపనమైనదని, అనేకవిధముల చేసిన తపస్సు నేటికి ఫలించినదని ప్రార్థించి, రాముని స్తుతించెను.

అనాటి సాయంకాలము అత్రి మహాముషి తన శిష్యులను చేర్చి, రామునకు ఉన్నత ఆననమును యేర్పరచెను. అత్రి

మహాముని భార్య అనసూయ
సీతకు తగిన యేర్పాట్లు గావించి
ఆమెకు తగిన సేవలు చేయుచు,
యేనాటి నోమో నేటికి పండినదని
తానునూ ఆనందించగా అచట
కూడిన శిష్యులకు అత్రి మహాముని
సీతారామలక్ష్మణుల పవిత్ర
శక్తులను, అవతారములను వర్ణించి
ప్రబోధించెను.

అనసూయ తన పతిభక్తిని, స్త్రీ
ధర్మమును అనేకవిధముల సీతకు
తెలుపుతూ ఆమె ఆదేశములను

అందించుమని ప్రార్థించుచూ, సీతయొక్క గుణ
గణములను వేనోళ్ళ కొనియాడెను. సీత, లోకమున
జన్మించిన ప్రతి ప్రాణి, ప్రతి జీవి, ప్రతి భూతము స్త్రీ
తత్త్వము కలవారనియు, జగన్నాటకరంగమునకు స్త్రీ
పురుషులుగా కనిపించిననూ బలతత్త్వాలలో, భావ
రాగాలలో, కష్టసుఖాలలో అందరూ స్త్రీలేననియు, తన
భర్తయైన రాముడొక్కడే పురుషుడనియు, ఆయన
యందు ద్వంద్వభావములు యేనాటికీ లేవు, రావు
అనియు, అతడు అభయస్వరూపుడనియు, ప్రకృతికే
పురుషుడై ప్రకృతిని వరించినాడనియు, వివిధ
నామరూపములతో గోచరించెడి ఈ జగత్తు యేకాత్మ
స్వరూపమేననియు అనసూయకు రామతత్త్వమును
చక్కగా ఉపదేశించెను.

సీతారామలక్ష్మణులు అత్రిమహాముని ఆశ్రమమున
ఆనందముగా కాలమును గడిపి, ఆశ్రమవాసులకు
ధర్మమార్గమును ప్రబోధించి, మహాబుష్టి అనుమతిని
తీసుకొని వనసంచారమునకు బయలుదేరిరి.
ఆశ్రమవాసులు రామచంద్రుని విడువలేక
కంటిధారలు కార్చిరి. విధిలేక ఆశ్రమమున
ఉండవలసివచ్చినేకాని లేకున్న అందరూ రామచంద్రుని

వెంటనే ఉండుటకు అమితముగా
ప్రయత్నించిరి. ఈరీతిగా
హృదయేశ్వరుడైన రాముడు సీత,
లక్ష్మణులతో ఆశ్రమము వీడి,
అడవిలో ప్రవేశించెను.
భీకరారణ్యమున క్రూరమృగముల
గర్జనలు భయంకరముగా
వినిపించుచుండ, వివిధ జాతుల
పక్షులు విచిత్రములైన, వినోద
కరమైన ధ్వనుల చేయుచుండ
అదొకవిధమైన లోకముగా
నుండెను. ఇట్లు ప్రయాణము

సలుపుతూ సలుపుతూ ఉండగా ఒక సుందరమైన
మందిరముతో కూడిన ఆశ్రమమొకటి కంటబడెను.
దానిని సమీపించుటకై నూతనమైన దారులు అడ్డముగా
తిరిగి లక్ష్మణుడు ఆ పొదలను, ముండ్లను చిక్కులు
వదిలించి సీతారాములకు కొంత అనుకూలపరచుచూ
వెళ్ళెను. ఆశ్రమమును సమీపించుకొలది నలువైపులా
రసాల సాల పున్నాగ పూల వృక్షములు ఉండెను.
ఆవిధమైన ప్రకృతి సౌందర్యమును తిలకించి సీత
సర్వస్వమునూ మరచి, నేత్రానందములో లీనమై
రామజాడను అనుసరించెను.

ఇంతలో ఆశ్రమమును చేరిరి. వీరి రాకను
గమనించి ఆశ్రమవాసి పరుగెత్తుకొని వెళ్ళి తమ
గురువునకు నివేదించెను. అంత గురువులవారు
ఆశ్రమ సింహద్వారమున నిలిచి సీతారామలక్ష్మణులకు
ఆనందభాష్యములతో స్వాగతము చెప్పెను. వారిని
యథావిధిగా సత్కరించి, లోనికి గొంపోయి చల్లని
పానీయమును, కందమూల ఫలములను అందించెను.
సీతారామలక్ష్మణులు అమితానందముతో వారి
సేవలను అందుకొని, ఫలముల నారగించి, కొంత
విశ్రాంతి తీసుకొనిరి. సాయంసమయమున రాముడు

స్నానసంధ్యాదులు ఆచరించి, మునీశ్వరుడు ఏర్పరచిన వేదికపై ఆసీనుడై ఆశ్రమవాసులతో అనేకవిధములైన ధర్మములనుగురించి ముచ్చటించెను.

తదుపరి ఆశ్రమవాసులకు గల సంశయములను, శాస్త్రార్థములను అడుగుటకై అనుమతించెను. ఋషులు వారివారి అభీష్టములను అమితమైన ఉత్సాహముతో అడుగదొడగిరి. అన్నింటికీ అన్ని విధములైన సమాధానములు, అతీసులభముగా గోచరమగునటుల రామచంద్రుడు తెలిపెను.

ఆనాడు ఆ ఆశ్రమవాసులకు స్వర్గము వేరొకటి లేదు. రామసన్నిధియే నిజమైన స్వర్గము కదా అన్నట్లు తమతమ అనుభూతులను ముచ్చటించుకొంటూ కాలము గడిపిరి. తెల్లవారగనే, స్నానసంధ్యాదుల పూర్తిచేసుకొని, ఆశ్రమవాసులు ఎంతగా ప్రార్థించిననూ తన నియమములకు అడ్డుతగులకూడదని రామచంద్రుడు తలంచి వనమునకు ప్రయాణము సలిపెను. ఈవిధముగా ఒక రాత్రికంటే అధికముగా ఏ ఆశ్రమమునందునూ నిలువక భయంకరారణ్యమున రాముడు సీతాలక్ష్మణులతో సంచరించెను.

ఈ ప్రయాణ మధ్యమార్గమున ఒకనాడు ఒక భయంకరాకారమున విరాధుడను రాక్షసుడు కర్ణకఠోరముగా గర్జించుచూ వీరిపైకి పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. ఆ దౌర్జన్యమును చూచి సీత పురుష సింహుడైన రాముని చెంత ఉంచుకొని ఈ గుంటనక్కల

గర్జనలకు వెరచుటెందులకని ధైర్యముతో రాముని చాటున నిలబడి చూచుచుండెను.

అంతలో లక్ష్మణుడు వానిపై బాణములు సంధించెను. ఆ అంబుల బాధకు తాళలేక మరింత క్రోధతాపప్రాప్తుడై ఆకర్ణాంతముగా త్రిశూలమును పట్టుకొని కాలునివలె నిలిచి లక్ష్మణునిపై ఆ రాక్షసుడు యెదురు తిరిగెను. ఈ దృశ్యమును చూచిన రాముడు తన తమ్ముడైన లక్ష్మణుడు అలసిపోవుచున్నాడని గుర్తించి అర్ధచంద్రాకార బాణమును ప్రయోగించెను. ఆ బాణము రాక్షసుని త్రిశూలమును చూరుచూరు చేసి, తదుపరి వాని శిరస్సును ఖండించెను. ఆ బాణము కంఠమునకు తగిలిన తత్క్షణమే వాడు నేలపైబడెను. అంత వాని దేహమునుండి ఒక దివ్యరూపము వెడలి వచ్చెను. పూర్వము ఇతడొక గంధర్వుడు. కుబేరుని శాపముచేత వీనికా రాక్షసత్వము ప్రాప్తించెను. రామబాణముచే వాని శాపము విమోచన మాయెను. ఆ వచ్చిన దివ్యస్వరూపము శ్రీరాముని పాదములపై బడి అనేకవిధములుగా స్తుతించి, రామాజ్ఞ తీసుకొని స్వధామమునకు తిరిగి వెళ్ళెను. నేలకూలిన ఆ రాక్షస కళేబరమును రామచంద్రుడు భూమిలో పాతిపెట్టి అంత్యక్రియలు గావించెను. రామచంద్రుని చర్యలకు దేవతలుకూడా ఆనందబాష్పములు విడిచిరా అన్నట్లు చల్లని వర్షబిందువులు పడెను.

(సశేషం)

నీకు నీవే మిత్రుడవు, నీకు నీవే శత్రువు

ధర్మమెక్కడ ఉండునో దైవమక్కడ ఉండును. కాబట్టి, నీవు ఆయన అనుగ్రహము పొందుటకు ఏపాటి అర్హత కలిగియున్నావో నిన్ను నీవు పరిశీలించుకొనుము. నీవు ఆయనను చేరువకు తెచ్చుకుందువో, దూరము చేసికొందువో అది నీలోనే ఉన్నది. నిన్ను నీవే చిక్కులో పెట్టుకొని బంధించుకొందువు. నీకు నీవు తప్ప మరి శత్రువు లేడు. ఇతరుడెవడును నీకు మిత్రుడు కాదు; నీకు నీవే మిత్రుడవు.

- బాబా

ఐక్యత లేని స్వాతంత్ర్యం నిరర్థకం

❖ (భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంగా) ❖

భరతదేశంబు ఆరంజిపండు పోల్చు
కనగ జాతులు, మతములు తొనలు కాదె
భిన్న తెగలు, వృత్తులు అవి ఎన్నివున్న
భరతదేశాన పుట్టుటె భాగ్యమగును
ఐకమత్యంబు జ్ఞానంబు నందజేసి
దివ్యజ్యోతిని వెలిగించు దేశమిదియె

పవిత్రమైన భారతదేశము అనాదికాలమునుండియు ఆస్తికత్వాన్ని ప్రబోధిస్తూ ప్రచారముచేస్తూ, ఆచరణను అందిస్తూ వచ్చింది. ‘సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు’, అన్నదే హైందవ సంప్రదాయముయొక్క లక్ష్యం. ఇట్టి

పవిత్ర భారతదేశమునందు జన్మించిన భారతీయుల యొక్క సుకృతము యెంతయో కొనియాడదగినది. కానీ, ఈనాడు ‘నేను భారతీయుడను, నా ధర్మము భారత ధర్మము’ అంటూ సగర్వంగా చెప్పుకోలేని స్థితిలో భారతీయులున్నారు.

**భవ్యభావాలు కలిగిన భారతీయ
దివ్యసంస్కృతి తత్త్వంబు తెలుసుకొనగ
భారతీయులె యత్నింపనేరరైరి
ఇంతకంటెను దౌర్భాగ్యమేమి కలదు?!**

ఒకపర్యాయం ఒక ఐసిఎస్ ఆఫీసరు మేక్స్ ముల్లర్ ను చూడటానికి వెళ్లాడు. ఈ మేక్స్ ముల్లర్ వేదములను ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేశాడు. ఆయనకు భారతదేశమంటే ఎంతో అభిమానము. తనకు మరో జన్మంటూ ఉంటే భారతదేశములోనే పుట్టాలని, భారతదేశములోని మట్టిని యింత తలపై వేసుకుంటే ఎంతో అదృష్టమని భావించేవాడు. అలాంటి ఉద్దేశ్యముతో, ఉత్సాహముతోనున్న మేక్స్ ముల్లర్ ను చూడటానికి వెళ్ళిన ఈ ఆఫీసరు తన విజిటింగు కార్డును లోపలికి పంపించాడు. ఆ సమయంలో మేక్స్ ముల్లర్ ఒక వేదసూక్తికి అర్థము యోచన చేస్తున్నాడు. ఈ విజిటింగ్ కార్డుపై ‘చతుర్వేదశాస్త్రి’ అనే పేరు చూసి చాలా ఆనందించి తక్షణమే అతనిని లోపలికి తీసుకువచ్చాడు. కూర్చోపెట్టి కాఫీ ఇచ్చాడు. “నేను వేదమును తర్జుమా చేస్తున్నాను. నీ పేరు చతుర్వేద శాస్త్రి కదా, దీనికి అర్థము ఏమిటి?” అని అడిగాడు. “వేదములు నాకేమీ తెలియదు” అన్నాడా ఆఫీసరు.

మేక్స్ముల్లర్ స్తంభించిపోయాడు. ‘భారతదేశము నుండి వచ్చి, చతుర్వేదశాస్త్రాన్ని అని పేరు పెట్టుకొని వేదములే తెలియకుండా ఉన్నాడే!” అని ఎంతో విచారించాడు.

చూశారా! విదేశీయులలోనున్న విశ్వాసము, పవిత్రమైన భావములు భారతదేశములో జన్మించి, భారతదేశముయొక్క నీరు త్రాగుతూ, భారతదేశ ఆహారమును భుజిస్తూ, భారతదేశ గాలి పీల్చుతున్న భారతీయులకే లేకుండాపోతున్నాయి. భారతీయులది పవిత్రమైన సనాతన ధర్మము. ఇది ఉత్కృష్టమైనది, సౌశీల్యముతోకూడినది. అవతారములకు యిది ఆటపట్టు. ఋషులు, మునులు, యోగులు, వీరులు, ధీరులు, శూరులు, పతివ్రతామతల్లలకు యిది పుట్టినిల్లు. మబ్బులు కప్పిన సూర్యుడు కొంతకాలము కన్పించకపోవచ్చును. అంతమాత్రమున సూర్యుడు లేడనుటకు వీలులేదు. అదేవిధముగనే కొన్ని ఆధునిక పద్ధతులనే మేఘములు అడ్డగించటంచేత భారతీయ సంస్కృతి కొంత కనుమరుగైనదికాని, దీనికి ఏనాటికినీ నాశనములేదు.

ఈనాడు విదేశీయులు భారతదేశమును సహస్ర నేత్రములతో గమనిస్తున్నారు. భారతీయులయొక్క సిద్ధాంతములపైనేకాక ఆధ్యాత్మికతత్త్వముపైనకూడా ఆశలు కల్పించుకొని దీనిని ఆశ్రయిస్తూవస్తున్నారు. కానీ, భారతీయులు మాత్రం లౌకిక భోగభాగ్యముల నాశించి దివ్యమైన, నవ్యమైన, భవ్యమైన తమ సంస్కృతిని విస్మరిస్తూవస్తున్నారు. భౌతిక సంపదలతో పాటు ఆధ్యాత్మిక సంపదనుకూడను మనము అభివృద్ధిగావించినప్పుడే తిరిగి యితర దేశీయులకు ఆదర్శాన్ని అందించినవారమౌతాము. దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు భారతీయులు పాశ్చాత్య నాగరికతపై దృష్టిని లగ్నము చేసి దానియందే ఆసక్తిని కనబరుస్తున్నారు. ఇది చాలా దురదృష్టము.

మెండగు కాంతితో మేరుపర్వతముండ

వెండిబంగారులకై వెదుకనేల?!

కోరిన ఫలమిచ్చు కల్పవృక్షంబుండ

పెరటి పుష్పములకై ప్రీతి యేల?!

అడిగిన పాలిచ్చు కామధేనువుండ

ధనమిచ్చి ఆవును కొనగనేల?!

భారతీయులు స్వాతంత్ర్యమును సాధించారుకానీ, ఐకమత్యమును సాధించలేదు. ముందుగా సాధించ వలసినది ఐకమత్యము. ఈనాడు ఒకరికొకరు కించిత్తైనాకూడను సంబంధములేకుండా జీవిస్తున్నారు. ఏ వ్యక్తిని చూచినప్పటికిని స్వార్థం, స్వప్రయోజనము, కులము, మతము! ఈ వర్గభేదములను పూర్తిగా ధ్వంసము చేయాలి. ఎవరిదీ యే కులమూ కాదు. అందరిదీ కలిపి మానవకులము, మానవజాతి. “నేను బ్రాహ్మణుడను, నేను క్షత్రియుడను, నేను వైశ్యుడను” అనుకోవటము దేహభ్రాంతివల్లనే కదా! దేహభ్రాంతి గలవారికే యీ భేదభావములు. నీటిదే కులం? నిప్పుదే కులం? గాలిదే కులం? గగనానిదే కులం? ఇవి అందరికీ సమానమే కదా! ఇలాంటి యేకత్వాన్ని మనమెందుకు అభివృద్ధిగావించకూడదు? మన జీవితమంతా దేహభ్రాంతిలోనే గడిపివేస్తున్నాము. వ్యక్తిగతమైన భావములెన్నైనా పెట్టుకోవచ్చు. కానీ సమష్టిస్వరూపమైన దేశతత్త్వంలో అందరూ సోదరీ సోదరులనే సత్యభావాన్ని గుర్తించాలి.

పార్టీలన్నీ ఏకమైతేనే ‘ప్రోపర్టీ’కి రక్షణ

ఒక్క వ్రేలితో మనం ఏ పనీ చేయలేము. ఐదు వ్రేళ్ళూ ఐకమత్యముగా ఉన్నప్పుడే ఎంతపనైనా మనం సాధించవచ్చును. దీనికి ధర్మరాజు చక్కని ఆదర్శాన్ని నిరూపించాడు. పాండవులు అరణ్యములో కాలం గడుపుతున్న సమయంలో ఒకనాడు కృష్ణుడు వారిని చూసే నిమిత్తమై వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో ధర్మరాజు ఒక్కడే ఉండినాడు. “బావా! నీ సోదరులెక్కడ?” అని

అడిగాడు కృష్ణుడు. “కొంతమంది హస్తినాపురంలో ఉన్నారు, కొంతమంది కందమూలాదులను తీసుకొని రావటానికి వెళ్ళారు” అన్నాడు ధర్మజుడు. “ఏమి బావా! మతిపోయిందా నీకు? నీ సోదరులందరూ అరణ్యంలోనే ఉన్నారు కదా! హస్తినాపురంలో ఎవరున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు కృష్ణుడు. “కృష్ణా! వ్యక్తిగత ద్వేషములెన్నో ఉండవచ్చుకాని, కౌరవులు కూడా మా సోదరులే కదా! మాలో మాకు ఏమైనా అభిప్రాయభేదాలు వస్తే మేము ఐదుమంది సోదరులం, వారు నూరుమంది సోదరులు. కానీ, దేశమునకేమైనా ప్రమాదం వచ్చేనా, మేము 105 మంది సోదరులం. అందరమూ కలసి పోరాడుతాము. అది మా కర్తవ్యం, ధర్మము” అన్నాడు ధర్మజుడు.

కానీ ఈనాడు “నీ పార్టీ నీది, నా పార్టీ నాది” అని పార్టీల మధ్య ప్రజలను చాలా హింసిస్తున్నారు. దీనివలన దేశపరిస్థితి మారిపోతున్నది. వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు, సిద్ధాంతములు వేరువేరుగా ఉండ వచ్చునుకాని, దేశ క్షేమమును, ప్రజల క్షేమమును అందరూ ఒక్క భావముతోనే చూసుకోవాలి. ప్రాచీన చరిత్ర అంతా ఇలాంటి ఆదర్శము నందించినదే! నేడు పుట్టగొడుగులవలె పుట్టిన పార్టీలు దేశాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేస్తున్నాయి. అందరం భారతీయులమే, మన తండ్రి ఒక్కడే, అతని ‘ప్రోవర్బ్’ మనకందరికీ అనుకూలంగా ఉంటున్నది. కాని, ఈనాడు ఈ ‘రైట్’ను (హక్కు)ను సంపాదించుకోకుండా ‘ఫైట్’ (పోరాటం) చేస్తున్నారు. ఈ హక్కు మనకు ఏవిధంగా వస్తుంది? మన కర్తవ్యమును సక్రమంగా నిర్వహించినప్పుడు ఈ హక్కు దానంతటదే సహజంగా వస్తుంది.

ఈనాడు పరుల అధీనంలో లేకుండుటయే స్వాతంత్ర్యమునుకొంటున్నారు. దీనిని ‘ఇండిపెండెన్స్’ అంటున్నారు. కాని, ఇది ‘ఇన్ - డిపెండెన్స్’ మాత్రమే. అనగా, మనం ప్రతీదానికి లొంగిపోయే ఉంటున్నాము. ప్రతీదానిపై ఆధారపడి ఉంటున్నాము. ఇంక, ఇది

‘ఇండిపెండెన్స్’ (స్వాతంత్ర్యము) ఎట్లా అవుతుంది?! ఇది పేరుకు మాత్రమే! ఐతే, నాటికీ, నేటికీ మధ్య భేదము ఒకటున్నది. ఆనాడు తెల్లవారు నల్లవారిని బాధిస్తూవచ్చారు, ఈనాడు నల్లవారే నల్లవారిని బాధిస్తున్నారు! ఇదేనా మనం తెచ్చుకొన్న స్వాతంత్ర్యం! మనను మనమే హింసించుకోవడమా స్వాతంత్ర్యం?! మన సంస్కృతిని మనమే పాడుచేసుకోవడమా మనం తెచ్చుకొన్న స్వాతంత్ర్యం?! మన స్వాతంత్ర్యమును మనం తప్పక రక్షించుకోవాలి. అదే ఆత్మస్వాతంత్ర్యం. మిగిలినదానియందు మనకేమాత్రం స్వాతంత్ర్యంలేదు.

అన్యాయ అక్రమాలెరుగనివారు భారతీయులు

భారతదేశచరిత్రను మీరు పరిశీలిస్తే భారతీయులు ఎంత శాంతస్వభావులో మీకు తెలుస్తుంది. ఇతరులు తమపై దండెత్తి వచ్చినప్పుడు వారిని ఎదుర్కోవడానికి ప్రయత్నించారుగాని, ఎప్పుడూ తమంతట తాము యితరులపై దండెత్తి పోలేదు. అన్యాయ, అక్రమ, అనాచారములను భారతీయులు ఏనాడూ ఎఱుగరు. సత్యము, ధర్మము, శీలము, సహనములే వారి స్వభావములుగా ఉండేవి. కానీ, ఈనాడు పదవుల నిమిత్తమై నీతినిజాయతీలను కోల్పోతున్నారు. చరిత్రను భారతీయులు చక్కగా విచారించాలి. రాముడు తనకు లభ్యమైన రాజ్యమును తిరస్కరించి, పితృవాక్య పరిపాలన నిమిత్తమై పథ్నాల్గు సంవత్సరాలు అరణ్య వాసం చేశాడు. ఒకనాడు రామలక్ష్మణులు ఒక వృక్షచ్ఛాయలో ఆనందంగా ఉండగా గుఱ్ఱముల సకిలింపులు, ఏనుగుల ఘీంకారములు వినిపించాయి. లక్ష్మణుడు చెట్టెక్కి చూసి, “అన్నా! అంబులు సిద్ధం చేసుకో. అరణ్యంలోకూడా మనము జీవించకూడదనే ఉద్దేశ్యంతో భరతుడు మనపై దండెత్తి వస్తున్నాడు” అన్నాడు. అప్పుడు రాముడు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “లక్ష్మణా! భరతుడు అలాంటి దుర్మార్గానికి పాల్పడే వాడు కాదు. ఇక్ష్వాకువంశములో జన్మించిన రాజు

కుమారులు సింహాసనము నిమిత్తమై రక్తపాతము చేసేవారుకాదనే సత్యాన్ని గుర్తించలేకపోతున్నావు. ఇక్ష్వాకువంశములో అలాంటివారు జన్మించుటకు వీలులేదు. న్యాయంగా, ధర్మంగా, ప్రజాసమ్మతంగా పరిపాలించడం ఇక్ష్వాకువంశముయొక్క ధర్మము. ప్రజాసేవయందు ఉత్తీర్ణుడైనవాడే రాజ్యపాలనకు అధికారి అవుతాడు” అంటూ లక్ష్మణుని క్రోధాన్ని చల్లార్చాడు. ఇంతలో భరతుడు పరుగెత్తుకొని వచ్చి, “అన్నా! అన్నా!” అని శోకిస్తూ రాముని పాదములపై పడ్డాడు. ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన లక్ష్మణుడు రాముని క్షమాపణ కోరాడు.

సత్యధర్మములను రక్షిస్తే అవే దేశాన్ని రక్షిస్తాయి

పూర్వం భారతదేశంలో సింహాసనము నిమిత్తమై, రాజ్యముల నిమిత్తమై అల్లకల్లోలములకుగాని, అక్రమములకుగాని పాల్పడేవారు కాదు. “సత్యం వద, ధర్మం చర”, ఇదే ప్రాచీన భారతీయులకు ప్రమాణము. కాని, ఆధునిక యుగంలో “సత్యం వద, ధర్మం చెఱ”, సత్యమును వధించారు; ధర్మాన్ని చెఱసాలలో వేశారు. అందుచేతనే భారతదేశం అశాంతికి గురి అవుతున్నది. దేశమును రక్షించే నిమిత్తం మీరు మిలట్రీలో చేరి తుపాకులు కాల్చి, ఫిరంగులు పేల్చి, బాంబులు వేసి విజయాన్ని సాధించనవసరం లేదు. సత్యధర్మాలను రక్షించండి, చాలు; అవే దేశాన్ని రక్షిస్తాయి.

పూర్వం బొంబాయిలో మున్నీ ఒక పెద్ద సభను ఏర్పాటుచేశాడు. చాలా తెలివితేటలు గలవారినందరినీ చేర్చాడు. నేను ఆ సభకు ప్రధాన అతిథిని. నా ప్రక్కన మున్నీ కూర్చున్నాడు. “స్వామీ! ఈ ఆధునిక యుగంలో తెలివిగలవారికి ఆధ్యాత్మికముపైన, ధార్మికముపైన అనేక అనుమానాలుంటున్నాయి. వాటిని మీరు తప్పక తీర్చాలి” అని కోరాడు. ఇంక, వాళ్ళు స్వామిని అనేక ప్రశ్నలు అడిగారు. వాటికి చక్కగా, సూటిగా, హృదయానికి హత్తుకునేటట్లుగా జవాబులు చెప్పాను.

ఒక వ్యక్తి లేచి, “స్వామీ, రష్యా యుద్ధట్యాంకులను, బాంబులను తయారుచేస్తున్నది. ఇంక, అమెరికాను చూస్తే దాని శక్తి, సామర్థ్యాలకు సాటిలేదు. కాని, భారతీయులు ఎట్టి అస్త్రశస్త్రములనూ తయారు చేయడం లేదు. మరి మన భారతదేశం గతి ఏమవుతుంది? మన భారతీయులుకూడా అస్త్రాలను, ట్యాంకులను తయారుచేయాలి కదా” అన్నాడు. “పిచ్చివాడా! తినడానికి తిండి, ఉండడానికి కొంప, కట్టడానికి బట్ట - వీటిని ప్రజలకు అందించాలి. ఇదే గొప్ప శక్తి. ఈనాడు రష్యాలో కావలసినంత ఆయుధ సామగ్రి ఉంటున్నది. కాని, తినడానికి తిండి లేదు. ప్రజలకు తగిన అనుకూలములను సమకూర్చకుండా బాంబులు పెట్టుకుంటే ఏమి ప్రయోజనం! ఆయుధాల కొరకు కోట్లకొలది ధనమును వ్యర్థం చేస్తున్నారు. దీనిని నేనేమాత్రము అంగీకరించను” అన్నాను. “మరి మనపై పరాయివారు దండెత్తి వచ్చినప్పుడు వారిని ఏవిధంగా ఎదుర్కోవాలి?” అని ఇంకొకరు ప్రశ్నించారు. అప్పుడు నేను చెప్పాను, “మన దేశము పేరేమిటి? భారతదేశము. మనకు భారతమే ప్రధానం. ఈ భారతములో ముఖ్యులెవరు? ధర్మజు భీమార్జున నకుల సహదేవులు. వీరిలో అర్జునుడు గొప్ప శక్తిమంతుడు; గాండీవమును సాధించినవాడు. ఇన్ని శక్తి, సామర్థ్యములు కలిగిన అర్జునుడు ధర్మజుని మాటను ధిక్కరించక తన శిరస్సును వంచుతున్నాడు. ఇంక, భీముని చూస్తామా, ఇతనికి గొప్ప భుజబలము, బుద్ధిబలము ఉంటున్నవి. ఇతనుకూడా అన్న ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తున్నాడు. ఎందుకోసం? మీరు చక్కగా గుర్తించండి. గొప్ప శక్తి, సామర్థ్యములు గల అర్జునుడు అమెరికాతో సమానం. భీముడు రష్యావంటివాడు. ఈ ఇరువురూ ధర్మజునికి శరణాగతులవుతున్నారు. కనుక, ఈనాడు మనము ధర్మాన్ని పోషించినప్పుడు ఈ రెండూ స్వాధీనమవుతాయి. భారతీయుల ప్రధాన ప్రాణము ధర్మము.”

దేశంకోసం దేహాన్ని అర్పించిన ఆదర్శమూర్తులు

మహాత్మా గాంధీ తాను చదివిన చదువును సమాజ సేవలో సద్వినియోగపరచుకోవాలని ఆశించాడు. దేశ స్వాతంత్ర్యంకోసం తన సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేశాడు. ఎన్ని కష్టములు ఎదురైనప్పటికీ ఆయన తన దీక్ష విరమించుకోలేదు. ఆయన భార్య కస్తూరిబాయి చాలా గుణవంతురాలు. గాంధీ జైలులో ఉన్నప్పుడుకూడా ఆమె తన సేవాకార్యక్రమాలను కొనసాగిస్తూనే ఉంది. ఆ సేవలే ఆమెను అన్నివిధాలుగా రక్షిస్తూ వచ్చాయి. ఆ సేవలవల్ల, స్వాతంత్ర్య పోరాటంవల్ల భార్యాభర్తలమధ్య వియోగం సంభవించేది. కాని, ఏది జరిగినా 'ఇది నా మంచికోసమే' అనుకునేది కస్తూరిబాయి. ఈవిధంగా మంచి భావముతో మంచి సేవలు చేసేవారికి ఎప్పుడూ మంచే జరుగుతుంది. కట్టకడపటికి భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యము వచ్చింది. జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ తొలి ప్రధానమంత్రి అయ్యాడు. మంచి మనసు కలవాడు, మంచి సేవాతత్పరుడైన మరో వ్యక్తి సుభాష్‌చంద్రబోస్. దేశంకోసం దేహాన్ని త్యాగం చేయటానికి సిద్ధపడిన ఇటువంటి ఎందరో మహనీయుల కృషి ఫలితంగా దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించింది.

ఐతే, మనం కోరవలసింది స్వాతంత్ర్యం మాత్రమే కాదు; 'స్వ'రాజ్యమును కోరాలి. అది హృదయంతో సాధించవలసినది. ఈ దేహం 'నేను' కాదు. ఇది కేవలం ఒక పనిముట్టు మాత్రమే. దీనితో మనం చేయవలసిన పని చేయాలి. త్యాగమువలన యోగము చేకూరుతుంది. దీనినే వేదం చెప్పింది - "నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశః" అమృతత్వం కావాలంటే మనం త్యాగానికి పూనుకోవాలి. మనం మానవులుగా పుట్టినందుకు జీవితాన్ని భగవదర్పితం గావించుకొని భగవచ్చింతన చేస్తూ కాలమును సార్థకం గావించుకోవాలి.

(శ్రీవారి బివోఫన్యాసాలనుండి)

శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ:

సకల శ్రుతుల ఊట సాయిమాట

నదిని దాటువరకు నావ యవసరంబు
దివ్యపదము చేర దేహమట్లు
అవసరంబుగాన ఆరోగ్యమందుడీ
మలినమైన తిండి మానరయ్య

నమ్మి కొలువ రాయి నారాయణుండోను
నమ్మకున్న వట్టి దిమ్మె సుమ్మి
నమ్మి చెడినవాడు నరులయందున లేడు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

ప్రేమ, సేవలు రెండు రెక్కలు మనకు
పక్షబలమున విహరించు పక్షివోలె
ఈ విహంగ మార్గము ననుసరించి
చేరవలయు గమ్యంబు శీఘ్రగతిని

అల్పజీవికి మంచి సంకల్పమున్న
గొప్ప గౌరవాదరము గైకొనగలండు
ఉడుత బుడుత రాముని ప్రేమనొందలేదే!
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు!

ఎట్టి కర్మము తనయందు పెట్టుకొనక
దైవమందున నిలిపి తా ధర్మపథము
తప్పకుండగ జేసిన నెప్పుడైన
ప్రాణికంటడు సుఖదుఃఖ ఫలమదేది

ఆశలనే లతలున్నవి, అల్లుకొనును,
పెంచరాదు
కోరికలనే తరువున్నది, పెరుగు,
నీరు పోయరాదు
క్రోధమనే పామున్నది, కాటుకు
గురికారాదు. ❖

ప్రశాంతినిలయం...

భిన్నత్వంలో ఏకత్వానికి సినలైన చిరునామా

ఆ

డా॥ కె.టి. జలీల్, కేరళ మంత్రివర్గము

ఋ

శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ప్రేమపూర్వకమైన సేవా కార్యక్రమాలద్వారా ఈ పుట్టపర్తి గ్రామం ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచింది. బాబావారు తమ భౌతిక దేహమును చాలించిన తరువాతకూడా పుట్టపర్తి రోగులకు, అర్తులకు కొండంత అండగా నిలుస్తోంది. ఇక్కడ జాతి మత భాషా భేదాలకు అతీతంగా ప్రజలు సమైక్యతాస్ఫూర్తితో సంచరించడం ఎంతో అభినందనీయం. “వర్క్ ఈజ్ వర్షిష్”, “డ్యూటీ ఈజ్ గాడ్” (పనియే పూజ, కర్తవ్య నిర్వహణే దైవం) అన్న బాబావారి ప్రబోధలనుబట్టి వారు ప్రవచించిన మతం

ఎటువంటిదో మనము అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆశ్రమానికి నిత్యం వేలాదిగా తరలివచ్చే భక్తులు కనబరచే క్రమశిక్షణ, పాటించే పరిశుభ్రత ఇవన్నీ ప్రత్యక్షంగా ఇక్కడికి వచ్చి చూస్తేకానీ నమ్మశక్యంకాని నిజాలు.

నేను ఈరోజు ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిని సందర్శించాను. అది నిజంగా ఒక దేవాలయంలా గోచరించింది. బెంగళూరులో ఇటువంటిదే మరో ఆసుపత్రినికూడా బాబా నెలకొల్పారని విన్నాను. నేను ఆసుపత్రిని సందర్శించే సమయానికి కార్డియాలజీ విభాగంలో నౌషద్, సలీనా దంపతుల నాలుగు నెలల పసిపాప నాఫ్సా ప్రాణాలు కాపాడే ప్రయత్నంలో డాక్టర్లు నిమగ్నమై ఉన్నారు. వార్డుల్లో ఉన్న రోగులందరి ముఖాలూ ఆశావహదృక్పథంతోకూడిన చిరునవ్వుల కాంతులీనుతున్నాయి. చిత్తూరుకి చెందిన షేక్ సబ్బాన్ ని పలకరిస్తే ఆయన తన మనుమడైన అబ్దుల్ వహీద్ కి ఆసుపత్రిలో లభించిన సేవలను వేనోళ్ళ కొనియాడాడు. వేరే ఆసుపత్రిల్లో డాక్టర్లు ఆ పిల్లవాని పాదాలను శస్త్రచికిత్సద్వారా తొలగించాలని చెప్పడంతో ఇక్కడికి తీసుకు వచ్చారట. ఇక్కడి ప్లాస్టిక్ సర్జన్లు పుణ్యమా అని ఆ పిల్లవానికి పాదాలు తొలగించే అవసరం లేకుండానే పూర్తిగా స్వస్థత చేకూరింది. ఒరిస్సానుండి వచ్చిన సంగీతా బవాన్ గుండెలో రంధ్రంతో పుట్టిన తన సోదరుడు ఇక్కడి వైద్యుల చలవతో తిరిగి ఆరోగ్యం పుంజుకున్నాడని చెప్పు భావోద్వేగానికి లోనైంది. హృదయాన్ని కదిలించే ఇటువంటి గాఢలతో ఎంతో స్ఫూర్తిని పొందాను. బ్లడ్ బ్యాంకుకు వెళ్ళి రక్తదానం చేసిన తరువాతగాని ఆసుపత్రి నుండి బయటికి రావడానికి నాకు మనసొప్పలేదు.

నేను శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి గురించి ఇంతకు పూర్వమే చాలామంది దగ్గరనుండి విన్నప్పటికీ సాయి సన్నిధిని దర్శించడం ఇదే ప్రథమం. ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేనివిధంగా 'క్యాష్ కౌంటర్' లేని సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ఇక్కడ ఎంతో చక్కగా నిర్వహింపబడుతూ ఉండడం నన్నెంతగానో ఆకట్టుకుంది. దేవాలయము, మసీదు, చర్చి మొదలైనవాటికంటే భగవంతుడు దేనిని అమితంగా ఇష్టపడతాడని ఎవరైనా అడిగితే, పుట్టపర్తిలో ఉన్నటువంటి 'క్యాష్ కౌంటర్' లేని ఆసుపత్రులను అని నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను. జాతి మత కుల వర్ణ వివక్షత లేకుండా అందరికీ అత్యాధునిక వైద్యసేవలను ఉచితంగా, ప్రేమతో అందించే స్వామి సన్నిధిలో ఈనాడు మాట్లాడడం నాకు అమితమైన ఆనందాన్నిస్తోంది.

భిన్న మతములు, భిన్న సంస్కృతులు సంగమించే పవిత్ర భూమి భారతదేశం. ఎవరినీ తిరస్కరించకుండా అన్ని మతములనూ అక్కున జేర్చుకున్నది భారతదేశం. బౌద్ధమతము, సిక్కుమతము, జైనమతములు ఈ దేశంలో జన్మించాయి. క్రైస్తవం, ఇస్లాం, జూదాయిజమ్లను ఈ దేశం స్వాగతించింది. ఆ పరమేశ్వరుడు ఏకత్వంలో భిన్నత్వాన్ని, భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని చాలా ఇష్టపడతాడు. లేకపోతే సృష్టిలో తాను ఒకే కులమును, ఒకే మతమును ఏర్పరచియుండేవాడు. కానీ, అలా చేయలేదే! కనుక, భగవంతుని సంకల్పంమేరకే ఈనాడు ప్రపంచంలో ఇన్ని మతములు, విశ్వాసములు ఆవిర్భవించాయి అనుకోవచ్చు. ప్రపంచంలో ఉన్నవారంతా ఒకే మతానికి చెందినవారైతే అన్ని సమస్యలూ పరిష్కారమవుతాయని కొందరు భావిస్తారు. కానీ, అంత సులభంగా పరిష్కారమయ్యే సమస్యలూ మనవి! పేదరికానికి, నిరుద్యోగానికి, కరవు కాటకాలకు అదే పరిష్కారమైతే నిజంగా ఆ దిశగా ఆలోచించేవారేమో!

భిన్నత్వమనేది కేవలం మత, సంప్రదాయములకు పరిమితం కాలేదు. సృష్టిలోని ప్రతి అణువులోనూ, కణ కణములోనూ భిన్నత్వం గోచరిస్తుంది. భగవంతుడు జంతువులను సృష్టించినప్పుడు పిల్లి, కుక్క ఉంటే చాలని అనుకోలేదు. వేలాది జీవజాతులను సృష్టించాడు.

మానవులందరినీ చామనఛాయతో సృష్టించి ఉండవచ్చు. కానీ దేవుడలా చేయలేదు. ప్రపంచంలో ఒక ప్రాంతంలో చలిగా ఉంటే మరో ప్రాంతంలో ఎండగా ఉంటుంది. సృష్టిలో సహజంగా ఉన్న ఈ భిన్నత్వాన్ని మార్చడానికి మనం ప్రయత్నించనక్కర్లేదు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి. మానవ పురోభివృద్ధికి దోహదం చేసేదే మతము. బాబా చెప్పతారు, మతములు వేరైనా మాధవుడు ఒక్కడే అని గుర్తించి, అందరితో కలిసి మెలసి జీవించేవారే ఉత్తమమానవులుగా రూపొందగలరు.

**“యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే
తాం స్తథైవ భజా మ్యహమ్
మమ వర్తానువర్తన్తే
మనుష్యాః పార్థ సర్వశః”**

అని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ చెప్పినట్లు భగవంతుని చేరుటకు ఎవరికి ఏ మార్గము ఇష్టమో, అనుకూలమో ఆ మార్గమును వారు ఎన్నుకోవచ్చు. అన్ని మతములయొక్క గమ్యము ఒకే భగవంతుని చేరుకోవడమేనని ఈ శ్లోకం తెలియజేస్తోంది. ఫలానామార్గమే అనుసరించాలని ఎవరినీ ఒత్తిడి చేయనక్కర్లేదు. ఎవరికి నచ్చిన మతమును వారు పాటించవచ్చు. అంతేకాదు, మతముమీద పరిపూర్ణ విశ్వాసముగల జనులు సమాజంలో ఎంతమంది ఉన్నారనేది గణాంకములనుబట్టి నిర్ణయించలేము. ఎక్కడ ప్రజలు కష్టాలు, కన్నీళ్ళు లేకుండా జీవిస్తున్నారో అక్కడ మతమును పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో పాటించేవారు ఉన్నారని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆయా ప్రాంతాలలో ఉన్న ప్రార్థనా మందిరాల సంఖ్యనుబట్టి అక్కడ మతమును పాటించేవారి సంఖ్యను అంచనా వేయకూడదు. ఒక ప్రాంతానికి వెళ్ళి నాలుగు ఇళ్ళను పరిశీలించండి. ఆ ఇళ్ళల్లో ఆకలితో అలమటించేవారుంటే, వైద్యానికి కావల్సిన డబ్బులు లేక అనారోగ్యంతో బాధపడేవారుంటే, ఆ ప్రాంతంలో జనులు మతాన్ని సరియైన పంథాలో అనుసరించడంలేదని చెప్పవచ్చు. ఏ ఇంట్లో అయినా డబ్బులేక వివాహం ఆగిపోయి పెళ్ళికూతురు కన్నీరు కార్చవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడితే అక్కడ ఎంతమంది మతపెద్దలున్నా వ్యర్థమే. భగవంతుడున్నచోట, భగవంతునిమీద పూర్ణ విశ్వాసం

ఉన్నచోట బాధలు, కష్టాలు, కన్నీళ్ళు ఉండడానికి వీలేదు. ఉగ్రవాదానికి, మతమునకూ ఎట్టి సంబంధమూ లేదు. మతం ముసుగులో ఆతంకవాదాన్ని ఎవరైనా ప్రోత్సహిస్తే వారిని తరిమికొట్టాల్సిందే. హృదయంలో దయను నింపుకొని ఆచరణలో ప్రేమను అభివ్యక్తం చేసేవారే మతమును సరిగా అనుసరిస్తున్నవారని చెప్పవచ్చు.

ఇబ్రహీం అనే ద్రామాటిస్టు తన చిన్నతనంలో ఇంట్లో కటిక దారిద్ర్యం తాండవించినప్పుడు, గత్యంతరం లేని పరిస్థితిలో ఇల్లు వదలిపెట్టాడు. టికెట్ లేకుండా రైల్వో ప్రయాణిస్తుంటే ఒక అపరిచిత వ్యక్తి తారసిల్లాడు. రైలు దిగి ఎక్కడికి వెళ్లాలో దిక్కుతోచక బిక్కుబిక్కుమంటూ నిలబడిపోయిన ఇబ్రహీం వీపు తట్టి, ఒక హోటల్ కి తీసుకెళ్ళి అతనికి కడుపునిండా భోజనం పెట్టించాడు. కాస్త మాట్లాడగలిగిన తరువాతనే ఇబ్రహీం గురించి అడిగి తెలుసుకున్నాడు. ఆ ఔదార్యశీలి ఎవరో కాదు, అలనాటి నాయకుడు శ్రీ ఏ.కె. గోపాలన్. ఆయన తాను దైవాన్ని విశ్వసిస్తానని ఎక్కడా చెప్పుకోకపోయినా ఆయనే నిజమైన దైవభక్తుడని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. అంతటి ఉన్నత మార్గంలో ఆలోచించగలిగినవారే మత విశ్వాసాన్ని సరిగా పాటించినవారవుతారు.

మేము కొద్దిమందిమి కలసి ఇటీవల పంజాబ్ అమృతసర్ లోని ప్రఖ్యాత స్వర్ణదేవాలయాన్ని దర్శించాము. అక్కడ ఒక యువ సన్యాసి మా వెంట ఉండి మందిరంలోని నలువైపులకూ తీసుకువెళ్ళాడు. వేలాది ప్రజలు అక్కడ ప్రసాదాన్ని స్వీకరిస్తున్నారు. సిక్కులకు ఎంత స్వేచ్ఛ ఉందో ఆ ప్రార్థనా మందిరంలోకి ప్రవేశించిన ప్రతి ఒక్కరికీ అక్కడ అంత స్వేచ్ఛ ఉన్నది. మేము తిరిగి వస్తూ ఆ యువ సన్యాసితో మా ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేయగా, “ఈ ప్రార్థనా మందిరం మాది మాత్రమే కాదు, మీది, అందరిదీకూడా” అన్నాడు. ప్రతి ప్రార్థనా మందిరంలోనూ ఈ మాటలు ప్రతిధ్వనించాలి. ఇక్కడ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సన్నిధిలో ప్రశాంతినిలయంలో ఈ మాటలు అక్షరసత్యాలుగా నిలుస్తాయి. ప్రశాంతినిలయం అందరిదీ. ఏ ప్రార్థనా స్థలమైతే ఈవిధంగా అందరినీ సమంగా ఆదరిస్తుందో అది మాత్రమే భగవంతునికి ప్రీతిపాత్రమవుతుంది.

భారతీయులు 99 శాతం మతసంబంధమైన విశ్వాసం గలవారే! కానీ, ఆచరణలో ఆ విశ్వాసం ప్రతిఫలించడం లేదు. ఇంతమంది భగవంతుణ్ణి విశ్వసించినప్పుడు కలతలు కల్లోలాలు ఉండకూడదు. స్త్రీలు గౌరవింపబడాలి. నేరాలు, ఘోరాలు అంతరించాలి. జైళ్ళు మూతబడాలి. ప్రజలు మతవిశ్వాసములను సరైనరీతిలో అనుసరిస్తున్నారనడానికి అదే గుర్తు. శాంతిని కబళించే కల్లోల పరిస్థితులను ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతిఘటించాలి. మహా భక్తుడైన కబీరు తుదిశ్వాస విడిచినప్పుడు రెండు విభిన్న వర్గాలకు చెందిన ఆయన శిష్యులు ఎవరికి వారు తమ సంప్రదాయం ప్రకారమే అంత్యక్రియలు జరపాలని పట్టుబట్టారు. ఇంతలో ఒక వ్యక్తి వచ్చి కబీరు దేహంపై కప్పిన గుడ్డను తొలగించగా, ఆశ్చర్యం, మృతదేహానికి బదులు సుగంధ పుష్పాలు అగుపించాయట. కొందరి దృష్టిలో ఇది కల్పితమైన గాథ కావచ్చు. కానీ, అసలు ఈ భావనే ఎంత అద్భుతంగా ఉంది! ఇటువంటి గాథలను పిల్లలకు బోధించాలి. కక్షలు, కార్పణ్యాలకు తావివ్వకుండా పిల్లలు కలసిమెలసి ఎదిగేటట్లు ప్రోత్సహించాలి.

రెండు వర్గములవారు ఘర్షణపడుతున్న ఒకానొక సందర్భంలో మహాత్మా గాంధీ అక్కడకు వెళ్ళి, ఆ వ్యక్తిని కొట్టడానికి బదులు, చంపడానికి బదులు నన్ను కొట్టండి, నన్ను చంపండి, అంటూ వారి మధ్యలో నిలబడి సఖ్యత కుదిర్చారు. అటువంటి మహనీయులు జన్మించిన మన భారతదేశంలో ప్రేమ, సహనములు వెల్లివిరిసేలా మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలి. ప్రశాంతినిలయంలో నిర్వహింప బడుతున్న ఈ సమావేశం ఇటువంటి లక్ష్యాలు చేరుటకు ఉపయుక్తం కాగలదని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. ఇక్కడికి రావడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది. నేను నా కుటుంబ సభ్యులతో కలసి మళ్ళీ ఇక్కడికి రావాలని, ఇక్కడున్న దివ్యత్వాన్ని, ప్రశాంతతను అనుభవించాలని ఆశిస్తున్నాను.

(ప్రశాంతినిలయంలో 2018 ‘విశు’ పర్వదిన సందర్భంగా కేరళ మంత్రివర్గులు డా॥ కె.టి. జలీల్ చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా...)

తెలుగుసేత: రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 23వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆధ్యాత్మిక స్వాతంత్ర్యం

మన దృష్టిలో 'స్వరాజ్యం' అంటే పరాయిపాలన నుంచి విముక్తి. అయితే, భగవాన్ తమదైన దివ్యశైలిలో 'స్వ'రాజ్యం అనే పదానికి 'ఆత్మసామ్రాజ్యం' అని చక్కని నిర్వచనం ఇచ్చారు. అది ఎక్కడుంది? మనలోనే ఉంది. ఈనాడు మనం బాహ్యంగా పరాయిపాలననుంచి విముక్తి పొందాముకానీ, ఆంతరికంగా అల్పమైన ఆశలకు తల ఒగ్గుతూ ఇంకా బానిసత్వంలోనే మ్రగ్గుతున్నాము. మనిషి జీవితంలో కామక్రోధాదులదే పైచేయిగా ఉంటున్నది.

“స్వరాజ్యం అంటే ఆత్మచేత, ఆత్మద్వారా, ఆత్మకొరకు నిర్వర్తించబడే పరిపాలన” అంటారు భగవాన్.

ఆంతరిక స్వాతంత్ర్యంకోసం చేసే పోరాటం ఎవరో ఒక నాయకుని నేతృత్వంలో జరిపే రాజకీయ సంఘర్షణ లాంటిది కాదు. ఇది ఎవరికి వారు చేసుకోవలసినదే! మన లోలోపల రగిలే అసూయా ద్వేషాల ఆధిపత్యం నుంచి ఎలా విముక్తి పొందాలి? కోపతాపాలు మనపై చెలాయించే పెత్తనంనుంచి ఎలా విడుదల పొందాలి? దీనికి ఎవరికి వారే మార్గం కనుక్కోవాలి. ఈ విషయంలో ఎవరికి వారే నాయకులు. ఎవరికి వారే విముక్తి ప్రదాత.

దేహాభిమానమును విడిచిపెట్టి ఆత్మాభిమానమును పెంపొందించుకోవడమే ఆధ్యాత్మిక స్వాతంత్ర్యం అన్నారు భగవాన్. మనకు మితిమీరిన దేహాభిమానం ఉంది. గతంలోనూ, ప్రస్తుతంలోకూడా మనం బానిసలుగా ప్రవర్తించటానికి గల ప్రధాన కారణం ఇదే! దేహంతో తాదాత్మ్యం చెందియున్నంతకాలం మనం బానిసలుగానే జీవిస్తాము. దేహంమీద మనకున్న ఈ వెట్టివ్యామోహాన్ని విడనాడినప్పుడే ఆధ్యాత్మిక స్వాతంత్ర్యంవైపు అడుగులు వేయగలము.

“దేహము పాంచభౌతికము, దేహము

కూలక తప్పదెప్పుడున్

దేహి నిరామయుండు, గణుతింపగ దేహికి

చావు పుట్టుకల్

మోహ నిబంధ బంధనల ముద్రలు లేవు,

నిజంబు జూడ ఆ

దేహియే దేవదేవుడు, మదిన్ గణుతింపగ

ఆత్మరూపుడౌ”

అని దేహితత్వాన్ని ఎంతో చక్కగా విడమర్చి చెప్పారు భగవాన్. దేహాభిమానమునుంచి విడుదల పొందినప్పుడు మనసునుకూడా అధిగమించవచ్చునని తెలియజేస్తూ, దీనికి పలుమార్గాలను సూచించారు. మొట్టమొదట దేహం క్షణభంగురమని తెలుసుకొమ్మన్నారు. దేహం ఒక నీటి బుడగ అని గుర్తించిన తరువాత దానిమీద వల్లమాలిన అభిమానం పెంచుకోము; కేవలం దాని పోషణే ఏకైక ధ్యేయంగా జీవించము. అట్లని దేహాన్ని అశ్రద్ధ

చేయకూడదుకూడా. దేహం దైవమందిరం కాబట్టి, దీనిని ఎంతో శ్రద్ధగా, పవిత్రంగా, పరిశుభ్రంగా ఉండేటట్లు చూసుకోవాలి. ఐతే, ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం ఉండకూడా కొందరు విచారంగా కనపడుతూ ఉంటారు. ఎందుచేత? ఇంద్రియలాలసచేత వారి మనసు రోగగ్రస్తమై ఉంది. శరీరము, మనసు ఒకదానితో ఒకటి అనుసంధానమై పరస్పరం ప్రభావితం చేసుకుంటూ ఉంటాయి. నేడు అనేక రోగాలకు మానసిక స్థితిగతులే కారణమని వైద్యులు విశ్లేషిస్తున్నారు. దృఢమైన మానసిక శక్తితో కొందరు గడ్డరోగాలను సైతం జయించడం చూస్తూనే ఉన్నాం.

దేహభ్రాంతికూడా ఒక మానసిక రుగ్మతలాంటిదే! దాన్ని తొలగించుకోవటానికి భగవాన్ సూచించిన దివ్యోషధం - నిష్కామసేవతోకూడిన కర్మయోగం. సేవ చేస్తున్నప్పుడు క్రమక్రమేణ మనలో దేహభ్రాంతి నిర్మూలమవుతుంది. కర్మయోగంద్వారా చిత్తశుద్ధి చేకూరుతుంది. ముఖ్యంగా ఈ శరీరం ఇవ్వబడింది సేవచేయటానికే అని మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

**“దేవదేవుని సేవకే దేహమమరె
కనుక దేవుని దాసుడై మనగవలయు
విషయదాసులు కాకుడు పనుధలోన
సత్యమును చూపు మాట శ్రీ సాయి మాట”**

దేహభ్రాంతినుండి విముక్తి ప్రసాదించే మరో మార్గం దైవచింతన. పశుప్రవృత్తిని అణచివేయడానికి మనం పశుపతిని ఆశ్రయించాలి. దేహాభిమానమును అధిగమించి స్వస్వరూపానికి సన్నిహితంగా ఉండేటట్లు ఆయన మనకు సాయం అందిస్తాడు.

దేహభావంవల్లనే మనస్సు ఏర్పడుతున్నది. దారాలతో అల్లబడిన వస్త్రంలాగా ఆలోచనలు, కోరికల మూలంగా మనసు రూపొందుతున్నది. అచ్చం కంప్యూటరులాగా మనసుకూడా అన్నీ తనలో నిక్షిప్తం చేసుకొని మోయలేని భారంగా తయారవుతుంది. కంప్యూటరుకు సోకే హానికర ‘వైరస్’ లాంటివి మనసుకుకూడా సోకవచ్చు. అనుక్షణం అక్కర్లేని సమాచారమంతా మనసులో నింపుకుంటూ ఉంటాము కనుక మనసుమీద ఇంకా తరచుగా ఈ ‘వైరస్’

దాడి జరుగుతూ ఉంటుంది. కంప్యూటర్లో “ఆపు, మార్పు, తుడిచివెయ్యి” అనే ప్రత్యేక నిర్దేశాలు అమర్చబడి ఉంటాయి కదా! అట్లే, ఆత్మవిచారణద్వారా అక్కర్లేని చెత్తసమాచారాన్ని మనసులో నుంచి తొలగించుకోవచ్చు. అనవసరపు విషయాలు తొలగించాక, కోరికలు అణగిపోయాక, మనసు ఉద్భుతి తగ్గిపోతుంది. మనసులో ఉవ్వెత్తన లేచే ‘అలలు’ ఆగిపోయిన తర్వాత ఆనందమయమైనటువంటి హృదయమనే మూలస్థానం చేరుకుంటాము. “మనసెక్కడ ఉంది? హృదయం ఎక్కడ ఉంది?” అని కొందరు అడుగుతుంటారు. మనసు అణగి పోయాక సహజంగానే హృదయం ముందుకు వస్తుంది అన్నారు భగవాన్. మనసనేది ఒక భ్రాంతి కాబట్టి ఒకసారి ఆ ‘తెర’ తొలగిపోయాక ఇక హృదయం ఆధిపత్యం తీసుకుంటుంది.

ఇదంతా మనం ఎలా చేయటం? ఈ విషయాన్ని భగవాన్ ఎంతో సరళంగా బోధిస్తూ, “నీవు ఇప్పుడు చూస్తున్నదంతా స్వప్నదృశ్యమేనని తెలుసుకో” అన్నారు.

**“కనుల కగుపడు దృశ్యంబు కాంచి మీరు
సత్యమిదియని ఎంచక సంబరమున
తెరను దాగిన సత్యంబు తెలిసికొనగ
విశ్రమింపక నాతోడ వెడలి రండు”**

అని ఉద్బోధించారు. కలలో చూసిన మేడలు, మిద్దెలు కన్నులు తెరచిన తక్షణం అదృశ్యమవుతాయి. అట్లే, మనసు అంతర్ముఖమై హృదయంలో స్థిరపడినప్పుడు ఈ జగత్తు అనే పగటికల మాయమవుతుంది. నిరంతర ఆత్మవిచారణవల్లనే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఈ విచారణ దేహాభిమానాన్ని దూరం చేస్తుంది. అప్పుడు మనో దేహములు బిగించే ఉచ్చునుండి విముక్తి చెంది, “నేను దేహము కాదు, మనసు కాదు; నేను ఆత్మస్వరూపుడను” అని గ్రహించగలుగుతాము.

దేహము - మనసు - ఆత్మ

‘ఎమ్.బి.ఎ.’ అంటే ‘మాస్టర్ ఆఫ్ బిజినెస్ ఎడ్మినిస్ట్రేషన్’ అని మనకు తెలుసు. కానీ, ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో ‘ఎమ్.బి.ఎ.’ అంటే ‘మైండ్’ (మనసు),

‘బాడీ’ (దేహం), ఆత్మ. ఈ మూడూ చేరినది - జాగ్రదవస్థ. నిద్రలో కనే కలలు తీరిని కోరికలకు వేదికగా ఉంటాయి. ఒక వ్యక్తి కలలో భారతదేశ ప్రధాని కావచ్చు, అమెరికా అధ్యక్షుడు కావచ్చు. స్వప్నావస్థలో ‘బాడీ’యొక్క ప్రమేయం లేకుండా కేవలం మనసు పనిచేస్తూ ఉంటుంది. కాబట్టి, స్వప్నావస్థ ‘ఎమ్.ఎ.’ (మాస్టర్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్) లాంటిది. ఇంక, గాఢనిద్ర (సుషుప్తి)లో మనస్సుకూడా ఉండదు. అక్కడ ఉండేది కేవలం ఆత్మ మాత్రమే. “ఎమ్.బి.ఎ.”

(జాగ్రదవస్థ), “ఎమ్.ఎ.” (స్వప్నావస్థ), “ఎ” (సుషుప్తి) ఈ మూడూరకాలైన అనుభవంలోనూ ఉన్నటువంటి “ఎ” అనగా, ఆత్మ ఒక్కటే. తాను మూడు స్థితులలో ఉంటూ, మూడింటికీ అతీతంగా ఉంది. అట్టి ఆత్మస్వరూపాన్ని, పరతత్వాన్ని తెలుసుకున్న రోజే మానవాళికి నిజమైన స్వాతంత్ర్య దినం. “నేను” అంటే ఆత్మ అని తెలుసుకొని దేహాభిమానమునుండి విముక్తి పొందినప్పుడే ఆధ్యాత్మిక స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించినవారమవుతాం.

(సశేషం)

❖ కనకన కిండి ❖

స్వామి సన్నిధిలో కస్తూరిగారు

భగవాన్ బాబావారి నివాసమూ, ప్రార్థనామందిరమూ అయిన ప్రశాంతినిలయానికి కేవలం ఇరవై గజాల దూరంలో కుడివైపుగా మాకో నివాసం ఏర్పాటైంది. ఆ గదిలో బల్లపై కూర్చుని కిటికీనుంచి చూస్తే స్వామి వరండాలోకి, లేదా మొదటి అంతస్తు బాల్కనీలోకి వచ్చినప్పుడల్లా మాకు వారి దర్శన భాగ్యం లభించేది.

కొన్నేళ్ళ తరువాత శ్రీ రమణ మహర్షి శిష్యులు అమృతానంద పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు మా ఇంట్లోనే బసచేశారు. ఆయనకూడా ప్రతి రోజూ ఆ కిటికీగుండా లెక్కలేనన్ని పర్యాయములు భగవాన్ ని దర్శించుకోగలిగారు. ఒకరోజు ఆయన నన్ను దగ్గరికి పిలిచి, “ఈ కిటికీ వెల ఎంత ఉండవచ్చు?” అని అడిగారు. “అది టేకు కలప కాదు కాబట్టి ఎక్కువ ధర ఉండకపోవచ్చు” అని చెప్పాను. ఆయన దానిని తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, “అది కలప కాదు, వజ్రం. విను! ఒకవేళ దీనికి బదులుగా నీకు మైసూరు మహారాజు తన రాజసౌధాన్ని ఇస్తానన్నా ఒప్పుకోకు. ఎందుకంటే, ఈ కిటికీగుండా నిత్యం అనేక పర్యాయాలు భగవంతుని దర్శించుకోవచ్చు. కోట్ల రూపాయలుకూడా దీనికి సాటిరావు. ఇది మామూలు కిటికీ కాదు, కనకనకిండి!” అన్నారు.

పదహారవ శతాబ్దంలో కనకదాసు అనే గొట్టెల కాపరిని కృష్ణుని ఆలయంలోకి అనుమతించకపోవడంతో అతను గుడి వెనుక నిలబడి, కృష్ణ దర్శన భాగ్యంకోసం తీవ్రమైన పరితాపంతో ప్రార్థించగా, అతని ఎదురుగా ఉన్న గర్భగుడి గోడకు కన్నం ఏర్పడింది. దానిగుండా అతను కృష్ణుని దర్శించుకొని పరవశించాడు. ఆ కన్నం కనకదాసు పేరుమీదుగా ‘కనకన కిండి’ అని వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది. “ఈ కిటికీకూడా కనకన కిండివలె నాకూ, నీకూ సాయికృష్ణుని దర్శించుకొనే మహద్భాగ్యం కలిగిస్తున్నది” అని అమృతానంద వివరించారు.

(కస్తూరిగారి ఆత్మకథ ‘శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమసుధా స్రవంతి’ నుండి)

ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం

కుప్పం విజయమ్మ

“మానవసేవయే మాధవసేవ” అన్న ఉత్తమోత్తమ సందేశం తరతరాలనుండి వస్తున్న మహావాక్యం. మానవశ్రేయస్సుకు భగవానుడందించిన అమూల్యమైన పారితోషికం - సేవ. ప్రత్యక్ష పరబ్రహ్మస్వరూపులైన మన ప్రభువు సేవాకైంకర్యమునకై దివినుండి భువికి యేతెంచినారన్న విషయం సర్వులకు విదితమే. అన్ని సాధనలలోకెల్లా భగవంతుని చేరుటకు సేవయే చాలా సులభమైన మార్గమని, రాజబాట అని ప్రభువు ఘంటాపథంగా నిరూపించి సర్వులకు కనువిప్పు కలిగించారు. ఇట్టి సేవాభాగ్యాన్ని ఆనాడు మాకుకూడా ప్రసాదించారు.

ఆడవారు, మగవారు మందిరం ముందు స్వామి దర్శనానికై వేచియున్నారు. ప్రభువు సుందర సుమధుర ముఖారవిందములో చిరునగవులు చిందులాడుచుండగా వెన్నెల రేడులా వేంచేశారు. అటు గోడవైపు పరకలు,

బుట్టలు, చేటలు, గునపములు చాలా ఉన్నాయి. ఆడవారిని పిలిచి పరకలు, చేటలు పట్టుకొని రమ్మని చెప్పి, మందిరం ముందర బాగా ఊడ్చి శుభ్రం చెయ్యమన్నారు. మొట్టమొదట వారే స్వయంగా పరక పట్టుకొని ఊడ్చి మమ్మల్ని ప్రారంభించమన్నారు. మగ వారిని పిలిచి రాయి రప్ప గడ్డి అంతా శుభ్రం చెయ్యమన్నారు. తాము సాక్షాత్ భగవానులైనా సుంతైనా అరమరికలు లేకుండా స్వయంగా పరక చేతబట్టి ఊడ్చి తరువాత మాచేత చేయించారు అంటే, అదే ఆదర్శ నాయకత్వంలోని, సేవకత్వంలోని మహత్తరమైన ఘట్టం. ప్రతి రోజూ ఉదయం 8 నుండి 9 గంటలదాకా ఇలా సేవ చేయాలి అని ఆదేశించారు. “భజనలు పాడుతూ సేవ చేయండి. అప్పుడే మీలోని దైవత్వం ద్విగుణీకృతమవుతుంది. కాకమ్మ గువ్వమ్మ కబుర్లతో పవిత్రమైన కాలాన్ని

దుర్వినియోగం చేయకండి” అంటూ సద్భావములను మాలో రేకెత్తించారు. ఆ చిన్ని సేవాసదనమే భవిష్యత్తులో మహత్తరమైన సేవాసంస్థగా ప్రపంచమంతటా వ్యాపించ గలదని కలలో కూడా ఊహించలేకపోయాం. అది కేవలం ప్రభువు దివ్యసంకల్ప ప్రభావమే!

26.2.1955న ప్రశాంతినిలయం ముందర ప్రభు దర్శన భాగ్యమునకై భక్తులమందరం బారులుతీరి కూర్చొని ఉన్నారు. ప్రభువు మువ్వగోపాలునిలా ముగ్ధమోహన రూపులై వేంచేసి, చిరునగవులతో తేరిపార చూస్తూ మావైపు వచ్చారు. మాలో కొంతమందిని ఎంపికచేసి మందిరంలోకి వెళ్ళి కూర్చొమ్మన్నారు. మగవారివైపు కూడా అలాగే కొందరిని ఎంపిక చేశారు. కొత్త పద్ధతి. మాకు అర్థం కాలేదు. 40, 50 మందిదాకా ఉన్నారు. ప్రభువు మందిరంలోకి వేంచేసి, తలుపులు మూసి, సింహాసనం అలంకరించి, మాతో సంభాషించారు.

ప్రభువు ప్రశాంతినిలయంలో ప్రప్రథమంగా ప్రారంభించిన సేవాదళ్ సమావేశమది:

“రోజురోజుకూ భక్తుల సంఖ్య పెరుగుతూ ఉంది. ఇక ముందు మరింత పెరగబోతోంది. వందలు వేలు రాబోతున్నారు. కనుక, వారినందరినీ క్రమశిక్షణతో నిశ్శబ్దంగా ఉంచడం యెంతైనా అవసరం. ఇన్ని వందలమందిలో మిమ్మల్ని మాత్రమే ఎందుకు ఎన్నుకొన్నానంటే, అది మీరు చేసుకొన్న పుణ్యఫలం. దుర్వినియోగం చేసుకోక ప్రేమతో, భక్తితో, సహనంతో సేవచేయాలి. ఇక్కడికి వచ్చేవారు క్రొత్తవారు కనుక, వారు ఎలా నడచుకోవాలో మీరు ఓపికతో వివరించి వారిచేత చేయించాలి. అందరినీ లైనుగా కూర్చోబెట్టి, తరువాత ఒక్కొక్కరినే వరుసగా పంపాలి.

వాళ్ళందరూ మీకు అతిథులు. వారికి ఆశ్రయ మివ్వటం మీ కర్తవ్యం. ఇంతమంది ఎందుకు వస్తున్నారు? స్వామికొరకు వస్తున్నారు. కనుక, మీరందరూ అక్కచెల్లెళ్ళలాగా, అన్నదమ్ములలాగా మెలగాలి. ఇది సాయి కుటుంబం. అందరూ నా పిల్లలే. మనలో ఉన్న పరమాత్మయే ఎదుటివారిలోనూ ఉన్నాడని గ్రహిస్తే, మనం ఎవ్వరినీ హింసించం.

ఎంతోమంది బస్సుల్లో, రైళ్ళలో యేయే వేళల్లోనో వస్తుంటారు. పిల్లాజెల్లాతో బాగా అలసిపోయి ఉంటారు. వారి దగ్గరికెళ్ళి ఆ లగేజీ తీసికొని, వారిని ఒకచోట చేర్చి, వారికి నీరో పండో పాలో యేది ఉంటే అది ఇచ్చి ఆదరించాలి. అందరూ దర్శనానికి కూర్చొన్న తరువాత మంచినీళ్ళు అందించాలి. పిల్లలు అల్లరిచేస్తే అలా బైటికి తీసుకెళ్ళి సముదాయించాలి. కసురుకోవటం అన్నది ఉండరాదు” అని ఎంతో ప్రేమగా సెలవిచ్చి, తామే స్వయంగా మాకందరికీ ‘ఓం’ ఉన్న బ్యాడ్జీలు ప్రసాదించారు. “ఈ బ్యాడ్జీలు అలంకారంకోసం కాదు, మనస్ఫూర్తిగా సేవ చేయడానికి. బ్యాడ్జీ ఉంది కదా అని అహంకారంతో గట్టిగా అరవకండి” అని చెప్పి అందరికీ నమస్కారాలు ప్రసాదించారు.

మేము బైటికి రాగానే అందరూ వచ్చి ఆ బ్యాడ్జీలు కళ్ళకద్దుకొని ఆనందించారు. ఆరోజునుండి వలంటీర్లు (అని పేరు పెట్టారు)గా మేమందరం రంచమగా బైమ్ ప్రకారం హాజరై, సేవలు సల్పి, మందిరంలో ప్రోగ్రామ్ పూర్తి అయ్యేదాకా ఉండి, అందరూ వెళ్ళిపోయాక ఆ ప్రదేశమంతా శుభ్రం చేసి వెళ్ళేవారం.

18.10.1955. దసరా మహోత్సవం సమీపించింది. భక్తుల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. ప్రభువు, సేవచేయటానికి మగవారిని, ఆడవారిని ఎక్కువ సంఖ్యలో ఎంపిక చేశారు. అందరం మందిరంలో కూర్చున్నాక ప్రభువు వేంచేశారు:

“అందరూ కుప్పగా ఒకేచోట కూర్చోకండి. అక్కడక్కడ నిలబడండి. నేను దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు నన్నే చూస్తూ నిలబడకండి. భక్తులు పరుగెత్తకుండా, నావైపు దూసుకొని రాకుండా జాగ్రత్తగా చూడాలి. దైవంతో సామీప్య, సారూప్య, సాయుజ్యములను ప్రసాదించేది ఒక్క సేవయే అని చక్కగా గ్రహించండి. ఈ భాగ్యం మళ్ళీ చిక్కుతుందన్న గ్యారంటీ లేదు. ఇదే తగిన సమయమని దొంగలుకూడా దొరలతోపాటు ఉంటారు. అదీ చక్కగా గమనించాలి. మంచివారు ఉంటారు, మొండివారూ ఉంటారు. సామ దాన భేద దండోపాయాలు ఉపయోగించాలి. కొందరిలో ‘మొండి పరమాత్మ’ ఉంటాడు. దానికి తగినరీతి ప్రవర్తించాలి. ఒక బెండు ఉంది. దాన్ని సుత్తితో కొడితే పచ్చదైపోతుంది. అలాగే సున్నిత హృదయులు ఉంటారు. కఠినంగా మాట్లాడి వాళ్ళని నొప్పించకండి. ‘నేను వలంటీర్ని, నా మాట వినాలి’ అని నోరుపారేసుకోకండి.

“మీరందరూ ఇల్లూ వాకిలీ వదలుకొని ఎందుకు వచ్చారు? అహంకారమమకారాలు పెంచుకోవడానికి కాదు; ‘మమ’ వదలి ‘నమమ’ అని సేవ సల్పుటకే! ‘నాది’ అన్న స్థాయినుండి ‘మనది’ అన్న స్థాయికి ఎదగాలి. మీ శాశ్వత మందిరం, గృహం ఏది? సాయి హృదయ మందిరమే మీ శాశ్వత గృహం” అని అంటుంటే ఆనందకరతాళధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి.

“ఇక్కడికి వచ్చి కూడా మీ బుద్ధులు మారకుంటే సిగ్గుచేటు, అవమానం! నేను ఇంతగా ప్రేమతో చెబుతున్నా మీరు వినకుంటే ఎందుకు ఈ యాత్ర? అనేకమంది నాతో, “స్వామీ, మీ దర్శనానికి మేము ఎంతో ఆశతో వస్తూంటే ఈ వలంటీర్లు మమ్మల్ని బాధిస్తున్నారు” అని చెబుతున్నారు. ఇందుకేనా మీకు బ్యాడ్జీలు ఇచ్చింది? నేను మీకు ఇలా చెబుతున్నానని వారికి తెలీదు. స్వామి చెబితేకూడా వీరందరూ ఇలా చేస్తారా అని అనుకుంటున్నారు. అవమానంగా ఉంది నాకు. ఏ ఒక్కరు చెడ్డగా ప్రవర్తించినా అందరికీ చెడ్డపేరు వస్తుంది.

“ఒక ముసలామె లేవగానే ‘కూర్చో, కూర్చో’ అని నొక్కేస్తారేగానీ, ఎందుకు లేచావు? అని అడగరు. “ఎందుకు లేచావు?” అని నేను అడిగితే, “స్వామీ, చీమలు కుద్దా ఉన్నాయి” అంది. అదే ఒక తేలు కుట్టి ఉంటే? ప్రాణమే పోయేది! ప్రాణాలు తీసేదేనా మీ సేవ? వయస్సుయినవారు లేస్తే, ఒంటికి రెంటికి కూడా పోవద్దంటే యెట్లా? వారు చచ్చిపోతారు. మీరు కుప్పలుకుప్పలుగా ఒకచోట కూర్చొని కబుర్లాడుతుంటారు. ఇదేనా మీరు చేసే సేవ?!

“శివరాత్రి సమయంలో లింగోద్భవం చూడాలని ఎంతో శ్రమలకోర్చి వస్తారు. ప్రాణాలు పోయినా ఫర్వాలేదని వస్తారు చూడాలన్న ఆశతో. మీరంతా నిజంగా ప్రేమతో సేవ చేస్తే, స్వామి చేసే ఈ అభిషేకాలుకానీ, సంభాషణలుకానీ మీకు అవసరం లేదు. దానికి పదింతలు ఆనందాన్ని నేను మీకు అందిస్తాను. (కరతాళధ్వనులు మారుమ్రోగాయి) జనం ఇంకా వేలకువేలు రాబోతున్నారు. ప్రపంచమే ఒంటికాలుమీద నిలబడుతుంది. అందుకని ఇప్పుడు కొన్ని మార్పులు కూర్పులు చేస్తున్నాను. మగవారిని కొన్ని శాఖలుగా విభజిస్తున్నాను. 1. ఆరోగ్య పరిపాలనాశాఖ 2. ప్రశాంతి పరిపాలనాశాఖ 3. నీటిసరఫరాశాఖ 4. పరిశుభ్రతాశాఖ 5. బయట గస్తీ తిరిగే శాఖ” అని వివరించి ఆయా శాఖలకు కొద్దిమందిని నియమించారు.

“ఏదైనా ముఖ్య విషయం ఉంటే నాకు తెల్పండి. తలుపు వద్ద ఉన్న వలంటీరుతో చీటీ వ్రాసి పంపండి” అని ఇలా ప్రభువు ఓపికతో, ప్రేమతో అంటుంటే హృదయం అర్థమైంది. భక్తుల ఆనందం కొరకు వారు ఇంతగా ఆరాటపడుతున్నా, మనం శక్తివంచన లేకుండా పని చేయకుంటే బ్రతికీ ప్రయోజనం లేదనిపించింది. క్షణం తీరికలేని పనుల మధ్యలో స్వామి గంటన్నర సమయం మాకోసం వెచ్చించి పలు సూచనలిచ్చారు. చివరికి, అందరికీ బ్యాడ్జీలు ప్రసాదించి, పాదనమస్కారాలు అనుగ్రహించారు. శ్రీమతి చౌద్రీని, నన్ను పిలిచి, “వీరందరూ సక్రమంగా పనిచేసేలా చూడండి” అంటూ ఆశీర్వాదించారు.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

ధాత్రి వినగ!

మందార బాలిక అందాలు చిందిస్తు
సాయి గాయత్రిని జపము చేసె,
సంపెంగ బాలలు సరసాలు చిమ్ముతు
పర్మీశు ప్రభువుపై పాట పాడె,
ఎర్రగులాబీలు ఎరుపైన బుగ్గల
బాబాకు అభిషేక వ్రతము చేసె
మల్లెలు విరజాజి మారాకు తొడగంగ
అవతారమూర్తికి హారతిచ్చె
సాయి నిత్యపూజ జరుపు వేళందున
పంచభూత శ్రేణి వరస వచ్చి
మొక్కుబడులు తీర్చి ముచ్చట్లు చెప్పిరే,
రాత్రి పగలు లేక - ధాత్రి వినగ!

- విశ్వనాథ రామారావు

“ప్రథమో దైవ్యో భిషక్”

అ

“సాయిదాసు”

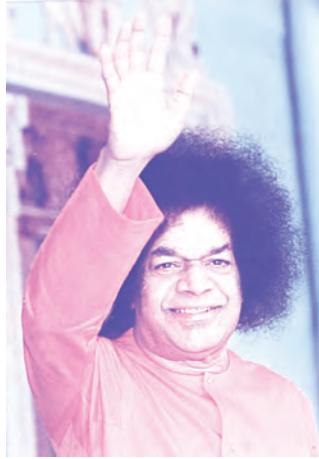
ఋ

మానవుని ఆధ్యాత్మికోన్నతియే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ప్రాథమిక లక్ష్యమైనా, భౌతిక పరిధిలో మానవునియొక్క సంక్షేమాన్ని వారు విస్మరించరు. మానవుని భవరోగాలను మాన్చి, స్వస్థత చేకూర్చటానికి అవతరించిన భగవాన్ తమ పేరిట నెలకొల్పిన మొట్టమొదటి సంస్థ - శారీరక రుగ్మతలను తొలగించే వైద్యాలయం.

శ్రీ సత్యసాయి వైద్యసేవాసదనాలు

❖ 1956 అక్టోబరు 4న ప్రశాంతినిలయం మందిరం వెనుక ఉన్న ఒక చిన్న గుట్టమీద ఐదు గదులతో, ఎనిమిది పడకలతో ఉన్న ఒక చిన్న వైద్యాలయమును ప్రారంభించటముతో తమ ఉచిత వైద్యసేవాప్రణాళికలను ఆరంభించిన స్వామి, అటు తరువాతి కాలంలో క్రమంగా బెంగళూరు శివార్లలోని వైట్‌ఫీల్డ్‌లో మరొక జనరల్ ఆసుపత్రిని చేపట్టి, కాలాంతరంలో పైరెండు జనరల్ ఆసుపత్రులను ఆధునిక వైద్య సదుపాయాలతో విశాలంగా విస్తరింపజేశారు.

❖ తరువాతి కాలంలో, 1991లో ప్రశాంతినిలయం సమీపాన గల ప్రశాంతిగ్రామ్‌లోనూ, 2001లో బెంగళూరు వైట్‌ఫీల్డ్‌లోనూ వరుసగా 300, 336 పడకలతో రెండు ప్రపంచస్థాయి ఉన్నత సాంకేతిక వైద్యవిజ్ఞాన సంస్థలను అత్యంత సుందరంగా, ‘స్వాస్థ్యతా మందిరాలు’ (టెంపుల్స్ ఆఫ్ హీలింగ్)గా, రమ్యభవంతులుగా తీర్చిదిద్దారు భగవాన్.

పై ఆరోగ్యమందిరాలు భారత దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలనుండి వేలాది సంఖ్యలో వచ్చే నిరుపేదలకు, అవసరార్థలకూ అత్యంతాధునిక వైద్యసేవలూ, శస్త్రచికిత్సలూ పూర్తిగా ఉచితంగా అందిస్తున్నవి.

❖ 2006 మార్చి 30 నాడు భగవాన్ ప్రారంభోత్సవము జరిపిన అత్యంతాధునిక సంచార వైద్యాలయము (మొబైల్ హాస్పిటల్) ప్రశాంతినిలయం కేంద్రంగా, పుట్టపర్తి పరిసర గ్రామాలలో గ్రామస్థులకు వారి ఇళ్ళ ముంగిటనే

ఆధునిక వైద్య, రోగనిర్ధారణ, చికిత్సాసేవలు, ఉచిత మందుల పంపిణీ, పౌష్టికాహార పంపిణీ, గ్రామీణుల్లో ఆరోగ్యం, పరిశుభ్రతలపట్ల అవగాహనా శిక్షణా కార్యక్రమాలను సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తోంది.

❖ దేశవ్యాప్తంగా వివిధ రాష్ట్రాలలోని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారు స్వామి సేవల ఆదర్శమార్గంలోనే తమతమ రాష్ట్రాలలో, వివిధ ప్రాంతాలలో మొబైల్ మెడికల్ వ్యాన్స్ (సంచార వైద్యాలయాల) ద్వారా మారుమూలల్లోని కుగ్రామాల్లో సైతం గ్రామీణులకు వారి చెంతకే వెళ్ళి ఉచిత చికిత్సలు, మందుల పంపిణీ నిర్వహిస్తున్నారు.

❖ ప్రపంచవ్యాప్తంగా పలుదేశాలలో, ముఖ్యంగా పేదప్రజలు అధికంగా గల దేశాలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారు క్రమం తప్పకుండా వైద్యశిబిరాలు నిర్వహిస్తూ, అవసరార్థులైన ఆర్తులకు ఉచిత వైద్యచికిత్స, మందులు, పోషకాహార పంపిణీ సేవలు అందిస్తున్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి, ప్రశాంతిగ్రామ్

సాయి వైద్యసేవలకు ప్రముఖుల స్పందన, ప్రశంసలు

2001 జనవరి 19వ తేదీన అప్పటి భారత ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయి వైట్ ఫీల్డ్ లోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి ప్రారంభోత్సవ సభలో ప్రసంగిస్తూ చేసిన వ్యాఖ్యలు స్వామి వైద్యసేవోద్యమ వైశిష్ట్యానికి ప్రతీకలుగా నిలుస్తాయి:

“...ఇట్టి అత్యద్భుతమైన ఆసుపత్రి నెలకొని ఉండడం యావత్ప్రపంచంలోనే చాలా అరుదని నేను మనస్ఫూర్తిగా, నమ్మకంగా చెప్పగలను. ఇది ఒక ‘దవాఖానా’ (ఔషధాలు లభించే వైద్యాలయం)గానూ, ‘దువాఖానా’ (దివ్యానుగ్రహం లభించే దేవాలయం)గానూ ఏకకాలంలో రెండు రకాలుగా సర్వులనూ ఆదరిస్తుంది.”

2002 జనవరి 19వ తేదీన పై ఆసుపత్రి ప్రథమ వార్షికోత్సవ సభలో ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్న డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్ గారు నాటి తమ ప్రసంగంలో ఏమన్నారంటే,

“భగవాన్ పేదరికముపైన ఒక బ్రహ్మాండమైన ‘యాంటీ బాలిస్టిక్ మిస్సైల్’ వంటి దివ్యాస్త్రాన్ని ప్రయోగించారు. విద్య, ఆరోగ్య పరిరక్షణ, నీటి సరఫరా అనేటటువంటి సేవలద్వారా ఆ దివ్యాస్త్రం పేదరికాన్ని రూపుమాపటానికి పనిచేస్తుంది.”

ఈ ఆసుపత్రులు ఎందుకు?

“హాస్పిటల్స్ లో ట్రీట్ మెంటుద్వారా మాత్రమే మానసికమైన తృప్తి, శాంతి పొందేవారికొరకు నేను

ఈ హాస్పిటల్స్ ను నెలకొల్పాను. అటువంటి వ్యక్తులు ఒకసారి ఈ హాస్పిటల్స్ కు వచ్చిన తరువాత అన్ని మందులకంటే భగవదనుగ్రహమే ఎక్కువ శక్తిమంతమైనదని తెలుసుకొని, భగవంతుని యందు విశ్వాసం పెంచుకుని, ఆత్మసాక్షాత్కార మార్గంలో పయనిస్తారు” అంటారు భగవాన్.

“ఈ ఆసుపత్రులు కేవలం పేదవారికే సేవలు చేస్తాయా స్వామీ” అని ప్రశ్నించినవారికి సమాధానం చెప్తూ, “వ్యాధులకు, బాధలకు పేద - ధనిక అనే వ్యత్యాసాలు ఉండవు. అలాగే మన ఆసుపత్రులలో కూడా అటువంటి తారతమ్యాలు, భేదభావాలకు తావులేదు. తమ లోగిలికి వచ్చిన ఎవరినైనా సరే, ఈ ఆసుపత్రులు ప్రేమగా ఆదరించి వైద్యచికిత్సలనూ, సేవలనూ అందిస్తాయి” అన్నారు భగవాన్.

పూర్వం ఒకసారి డా॥ శాంతమ్మగారు జనరల్ ఆసుపత్రిలో తనతోటి వైద్యులతో, “ఈ హాస్పిటల్ కి స్వామియే సూపరింటెండెంట్” అని చెప్పినప్పుడు అమెతో స్వామి, “నువ్వు తప్పు చెప్పావు. ఈ ఆసుపత్రికి మాత్రమే కాదు, అన్ని ఆసుపత్రులకూ నేనే సూపరింటెండెంటును. నిజానికి ఈ విశ్వమంతటికీ సూపరింటెండెంటును నేనే” అన్నారు.

వైద్యులకు భగవాన్ హితోపదేశము

“మీరు ఇచ్చే మందులకంటే మీరు మాట్లాడే మృదుమధురమైన మాటలు, మీరు చూపించే ప్రేమ, సానుభూతి రోగాలను తొందరగా, చక్కగా నయం

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి, వైట్ ఫీల్డ్

చేస్తాయి. డాక్టర్లు రోగులను తమ ఆత్మబంధువులవలె చూసుకుంటూ, ప్రేమతో, నిస్సంకోచముగా వారికి వైద్యసహాయము అందజేయాలి. వ్యాధినివారణ జరిగిన తరువాత ఆయా రోగులద్వారా తమకు పరిపూర్ణమైన తృప్తి, ఆనందాలు లభిస్తాయని వైద్యులు గుర్తుంచుకోవాలి. అందువలన, వైద్యులే రోగులకు కృతజ్ఞులై ఉండాలి.

“పేషంట్లకు మీరు ఇచ్చే క్యాప్సుల్స్ని ప్రేమతో నింపండి. ఒక బలహీనమైన పేషంటు మీ దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు అతనికి గ్లాకోజ్, ఇంకొకటో ఇచ్చి తృప్తిపడకుండా అతనికి ‘ప్రేమ’ అనే ఇంజెక్షన్ ఇవ్వండి. అది వెంటనే అతనికి బలాన్నిస్తుంది. అతనితో ప్రేమగా మాట్లాడండి. ప్రేమగా చికిత్స చేయండి. అతణ్ణి హాయిగా ఉంచండి. ప్రేమతో మీరు ఏమి చేసినా అది సత్ఫలితాన్నిస్తుంది.

“ప్రేమస్వరూపులైన వైద్యులారా! మీ హృదయాన్ని దయతో నింపుకోండి. బీదలకు, ఆర్తులకు, అవసరార్థాలకూ సేవలు చేయండి. మీ అదృష్టవశాత్తు మీరు గొప్ప చదువులు చదివి డాక్టర్లు అయినారు. డాక్టరుకు ఉండవలసిన ప్రధాన గుణము త్యాగమే. త్యాగమే జీవితానికి క్షేమమని గుర్తించాలి. బీదలను ఆప్యాయంగా చేరదీసి వారికి సేవలు అందించాలి. అప్పుడే మీరు ధన్యులవుతారు. బీదల సేవయే దైవసేవ. అదే మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది. బీదల సేవయే నా ప్రధాన లక్ష్యం. మీరు కూడా ఇలాంటి లక్ష్యంతో

సాయి చేస్తున్న సేవలలో వేయింట ఒక భాగమైనా చేయండి. భగవంతుడు మీకు ప్రసాదించిన శక్తిని బీదలకు అర్పితం చేయండి. లేకపోతే, మానవులుగా పుట్టి ప్రయోజనమేమిటి?!”

స్వామి దివ్యప్రేమ ఆకర్షణ

భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యప్రేమాకర్షణశక్తిచే ప్రపంచమంతటనుండి మేధావులైన వైద్యనిపుణులను ఆకర్షించి, వారిని తమ ఉచిత వైద్యసేవాకార్యక్రమాలలో అత్యంత సమర్థవంతమైన ఉపకరణములుగా తీర్చిదిద్దడం ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించే వాస్తవం. స్వామి దివ్యప్రేమ ఆయా వైద్యనిపుణుల వ్యక్తిగత, వృత్తిపరమైన జీవితాలలో, వారి హృదయాలలో అద్భుతమైన పరివర్తనా పరిణామాలు కలిగించింది. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే, ఆధ్యాత్మికత - వైద్యశాస్త్రములయొక్క అద్భుతమైన మేళవింపు వారిలో సృష్టంగా కానవస్తుంది. ఆ వైద్యనిపుణులలో కొందరు శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్స్లో పూర్తిస్థాయి ఫిజీషియన్లుగా, సర్జన్లుగా సేవలందిస్తున్నారు. మరికొందరు విజిటింగ్ డాక్టర్లుగా అప్పుడప్పుడు వచ్చి కొంతకాలం సేవచేసి, తమతమ దేశాలకు తిరిగి వెళ్తున్నారు. భగవాన్ బాబావారి అదృశ్య అభయ హస్తము రోగులకు చికిత్స చేసే వైద్య, వైద్యేతర సిబ్బందికి స్ఫూర్తి నిచ్చి, వారిని ముందుకు నడిపిస్తూనే ఉన్నది. “మేము చికిత్స చేస్తాము - వ్యాధి నయం చేసేది మాత్రం ఆ సాయిభగవానుడే” (వుయ్ ట్రీట్ - హి క్యూర్స్) అని వైద్యశిఖామణుల నివేదన. ❖

విద్యారంగంలో ధ్రువతార సాయి విశ్వవిద్యాలయం

ఆ

ప్రొ|| బి. రాఘవేంద్ర ప్రసాద్

ఐ

సర్వమత సమన్వయమైన ఆధ్యాత్మికతత్వమును, సనాతన ధర్మమును పునరుద్ధరించడానికి భగవాన్ బాబావారు 1981లో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయాన్ని వ్యవస్థాపించారు. సాక్షాత్ అవతారపురుషుడు స్థాపించడం చేత ఈ విద్యాసంస్థ ఎంతో ప్రత్యేకత సంతరించుకున్నది. ఏది సరియైన విద్య అనే అంశాన్ని వివరిస్తూ 'విద్యావాహిని'లో స్వామి ఈవిధంగా పేర్కొన్నారు:

“ఆడంబరాలకు అవకాశమివ్వక, అహంకారాన్ని దరిచేరనియ్యక, వినయ విధేయుడై విహరించినవాడే విశ్వశ్రేయస్సును కోరినవాడగుతాడు. విశ్వశ్రేయస్సే వ్యక్తిశ్రేయస్సుని అనుకొని బాగుపడినప్పుడే దేశము బాగుపడుతుంది. నిజమైన విద్యార్థి విశ్వశ్రేయస్సును లక్ష్యమందుంచుకొని, నిరాడంబరంగా పరోపకార దీక్షను పూనాలి. ఇదే సరియైన విద్య.”

లౌకికవిద్యను బోధించడంతోపాటు విద్యార్థులలో ఆధ్యాత్మిక విలువలను పెంపొందించడమే సాయి విద్యాసంస్థల లక్ష్యం. వ్యక్తిత్వ వికాసానికి ప్రాధాన్యమిచ్చే ఈ విద్యావిధానంవల్ల విద్యార్థి భౌతికంగా, మానసికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా అన్నివిధాలుగా పురోగతి సాధిస్తాడు. సాయి విద్యావిధానం సైన్సును ఆధ్యాత్మికతతో సమన్వయపరచి పరిపూర్ణతను ఆపాదిస్తుంది. వైజ్ఞానికశాస్త్రము, ఆధ్యాత్మిక తత్వముల సృజనాత్మకమైన మేళవింపు సాయి విద్యావిధానం. ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రమునకు భగవాన్ వ్యతిరేకం కాదు. కానీ, ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్ని సహితం విజ్ఞానశాస్త్రకోణంలో పరిశోధించాలని ప్రయత్నించే సైంటిస్టుల పిడివాద ధోరణిని మాత్రం నిరసిస్తారు. విజ్ఞానశాస్త్రము ఈ సృష్టిలో అన్నింటికీ సహేతుకమైన వివరణలు ఇవ్వలేదన్నది నిర్వివాదాంశం.

“అన్నిటికీ ఆధారం దైవత్వము, ఆధ్యాత్మికము. ఈనాడు మనము ఆధేయమైన మానవత్వాన్ని అలక్ష్యము చేస్తున్నాము. ఆధారమైన దైవత్వాన్ని ఏమాత్రమూ జ్ఞప్తియందుంచుకోవడము లేదు. ఉదరమును పోషించే నిమిత్తమై, మధ్యలో వచ్చే కొన్ని సజ్జెష్టులను పట్టుకొని వ్రేలాడుతున్నాము. మన లక్ష్యము, చిన్న సత్యము; ఆధారమైన దైవత్వము కఠిన సత్యము. మానవులు పెద్ద సత్యామైనా అర్థము చేసికోవాలి; లేక, చిన్న సత్యామైనా జ్ఞప్తియందుంచుకోవాలి. ఈ రెండింటి మధ్యయందే మన విద్యయొక్క తత్వ మంతా ఇమిడియున్నది.”

అన్నారు స్వామి 'విద్యావాహిని'లో. సాయి విద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం మేధోపరమైన సాహస కృత్యమే కాదు, ఉత్తేజకరమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియకూడా. అధ్యాపకులు దిశానిర్దేశం చేసే దీపస్తంభాలవంటివారైతే, విద్యార్థులు తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాస గల సాధకులు. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, సాయి విశ్వవిద్యాలయం విద్యార్థులలో ఆధ్యాత్మికవిలువలను పెంపొందించే 'ఆధునిక గురుకులం' అని చెప్పవచ్చు.

సాయి విద్యావిధాన ప్రయోజనాలు

ఏది నిజమైన విద్య? భగవాన్ మాటల్లో చెప్పాలంటే, “విద్య అంటే లౌకిక జ్ఞాన సముపార్జన మాత్రమే కాదు; అంతర్ముఖంగా ఉన్న శక్తుల్ని వెలికితీయడం, నైపుణ్యాలకు పదును పెట్టుకోవడం, భావోద్వేగాలను నియంత్రించి, జంతుప్రవృత్తులను అణగద్రొక్కి సమగ్ర వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని సుసంపన్నం చేసుకోవడం.” ఆధ్యాత్మికజ్యోతిని వెలిగించి నైతిక విలువలకు దోహదం చేసేదే విద్య అని చెప్పారు

భగవాన్. నైతికత అనేది బాహ్యమైన నియంత్రణమీద కాకుండా అంతర్గతమైన క్రమశిక్షణమీద ఆధారపడినదిగా ఉండాలన్నారు. అటువంటి సద్విద్యలో ప్రావీణ్యత గడించి వ్యక్తిగా పరిపూర్ణత సాధించడానికి సాయి విద్యావిధానం ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది. “మార్కులు చూస్తే ర్యాంకులు, గుణము చూస్తే బ్లాంకులు”గా ఉండకూడదని; మార్కులు వస్తే సరిపోదు, చెడు రిమార్కులు రాకుండా జాగ్రత్త వహించాలని భగవాన్ హెచ్చరిస్తారు. “ఆదిశంకరులవారి బుద్ధికుశలత (హెడ్ ఆఫ్ శంకర), బుద్ధ భగవానుని హృదయం (హార్ట్ ఆఫ్ బుద్ధ), జనకుని కర్మాచరణ (హేండ్స్ ఆఫ్ జనక) - ఈ మూడూ విద్యార్థులు కలిగి యుండాలి” అని హితవు చెబుతారు. అనగా, ఆదిశంకరులవలె సర్వజీవులలోనూ సర్వేశ్వరుని చూచే అద్వైతభావనను, గౌతమబుద్ధుని కరుణా స్వభావాన్ని, జనక మహారాజు ఆచరించిన కర్మయోగాన్ని విద్యార్థులు అలవరచుకోవాలన్నమాట. కనుకనే సాయి విద్యాసంస్థలో కర్మయోగానికి, సేవాదృక్పథానికి ఎంతో ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. స్వామి సూచించిన మార్గంలో మనం అందరినీ ప్రేమతో సేవించినప్పుడు సంకుచితమైన ‘నేను’ (దేహ స్థాయి) నుండి ఆద్యంతరహితమైన ‘నేను’ వైపు (దేహి స్థాయికి) ప్రయాణించగలుగుతాము.

ఆచరణాత్మక బోధన

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యార్థిని కాగలిగి నందుకు నా అదృష్టానికి ఎంతో మురిసిపోతుంటాను. ఆనాటి జ్ఞాపకాలను మధురానుభూతులుగా నా హృదయంలో పదిలపరచుకున్నాను. మా అధ్యాపకుల బోధన కేవలం మాటలకు పరిమితం కాక ఆచరణాత్మకమై స్ఫూర్తిదాయకంగా ఉండేది. నాకు కనువిప్పు కలిగించిన సంఘటన నొకదానిని మీతో పంచుకుంటాను. మేము బృందావనంలో వేసవి శిబిరంలో పాల్గొన్నప్పుడు ఆదివారాల్లో సమీప గ్రామాలకు వెళ్లి సేవచేసేవారము. విద్యార్థులను వేర్వేరు గ్రూపులుగా విభజించి, ప్రతి

శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ పరిపాలనా భవనం

బృందానికి ఒక అధ్యాపకుడు నేతృత్వం వహించేవారు. ఒక ఆదివారంనాడు డా॥ లక్ష్మీనరసింహంగారు (అప్పట్లో డిప్యూటీ వార్డెన్, ఆ తర్వాత 1995-2009 సం॥ల మధ్య విశ్వవిద్యాలయ రిజిస్ట్రార్) మా గ్రూపు లీడరుగా వచ్చారు. ఆరోజు మేమంతా షీగేపాల్లి అనే గ్రామానికి వెళ్ళాము. ఆక్కడ ఎప్పటినుండో చెత్తాచెదారం పేరుకుపోయిన ఒక మురుగునీటి కాలువను మేము శుభ్రపరచవలసివచ్చింది. రహదారికి దిగువ ఉన్న ఆ కాలువను శుభ్రపరచాలంటే దానిలోకి దిగి దుర్గంధభరితమైన మురుగును చేతులతో ఎత్తి పైకి వేయడం తప్ప మరో మార్గం లేదు. విద్యార్థుల మంతా తటపటాయిస్తూ ఒకరినొకరం చూసుకుంటూ ఉంటే లక్ష్మీనరసింహంగారు క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా ఆ కాలువలోకి దిగి శుభ్రపరచసాగారు. ఈ సంఘటన మా కళ్ళు తెరిపించింది. అసలు నాయకుడనేవాడు ఎట్టి ఆదర్శాన్ని అందించాలో స్పష్టం చేసింది.

నవతరం నాయకులు

ఈనాడు దేశానికి నమ్మకమైన, నైపుణ్యం కలిగిన యువత ఆవశ్యకత ఎంతో ఉన్నది. ఆ అవసరాన్ని తీర్చగలిగేరీతిగా విద్యావిధానమును తీర్చిదిద్దాలి అంటారు భగవాన్. విద్యావిధానము లోపభూయిష్టంగా ఉంటే అది దేశానికి పెనుముప్పుగా పరిణమిస్తుంది. సమూలంగా సంస్కరింపబడిన విద్యావిధానమే భావితరాలకు సరియైన నాయకులను అందించగలదు. సమాజసేవయే సాధనగా పురోగమించే ఆదర్శమూర్తులుగానూ, సవాళ్ళను సమర్థంగా ఎదుర్కోగలిగిన చక్కని విద్యావంతులుగానూ, భారతావనియొక్క సంస్కృతి సంప్రదాయములను నిలబెట్టే

అచ్యుతుని కృపాశ్రయంలో అచ్యుతరామయ్య కుటుంబం

అ

నిడదవోలు సూరిబాబు

అ

మా తండ్రి నిడదవోలు అచ్యుతరామయ్యగారు ఒక ప్రముఖమైన బుట్టకథ కళాకారులు. ఆరోజుల్లో స్వామికి రాజమండ్రిలో దండమూడి రామారావుగారు, నాగవరపు సూర్యనారాయణగారు అని ఇరువురు భక్తులుండేవారు. 1956 లోనో లేక 1957లోనో దండమూడి రామారావు గారి బలవంతంమీద విజయదశమి ఉత్సవాలలో స్వామి సన్నిధిలో బుట్టకథ చెప్పడానికి మా నాన్నగారు మొట్టమొదటిసారి పుట్టపర్తికి బయల్దేరారు.

ఆ సమయంలో పుట్టపర్తిలోనే ఉన్న నాగవరపువారి కుటుంబంతో స్వామి, “రాజమండ్రికి ముందు ఒక ముడి వేశాను. తరువాత రెండవ ముడి వేశాను. ఇప్పుడు మూడవ ముడి వేస్తున్నాను” అన్నారు. అంటే, స్వామి తమకు తాముగా తమ అవతార ప్రణాళికలో భాగంగా మా తండ్రిగారిని తమ సన్నిధికి పిలిపించుకున్నారనేది నా విశ్వాసం.

మా తండ్రిగారు పుట్టపర్తిలో అడుగుపెట్టగానే స్వామి ఎదురొచ్చి, “అచ్యుతరామయ్యా, బావున్నావా?” అని పలకరించారట. “నేను స్వామికెలా తెలుసు? బహుశా రామారావుగారు చెప్పారేమో” అని మా నాన్నగారు అనుకున్నారు. విచిత్రమేమిటంటే, చాలామంది స్వామి దగ్గర ముందు నిదర్శనం కోరారే తప్ప ‘కండిషన్లు’ పెట్టకుండా దర్శనం చేసుకోలేదు. పక్కింట్లో సత్యనారాయణస్వామి వ్రతం చేస్తుంటే మనం పోయి కూర్చుంటాము. ఎవరైనా వేంకటేశ్వరస్వామి గుడికి వెళుతున్నారంటే, మనమూ వారివెంట బయల్దేరుతాము. కానీ మన స్వామి విషయానికి వస్తే మాత్రం ఎవరూ తమకు తాముగా ముందుకు రారు. కచ్చితంగా స్వామితో బేరం పెడతారు. “ఈయనే కనుక దేవుడైతే ...” అంటూ కండిషన్లు పెడతారు. ఆయన తాను దేవుడనని

నిరూపించుకున్నాక, “నేనే గనుక భక్తుడనైతే ఎలా ఉండాలి?” అని వీళ్ళనుకోరు.

మరుసటిరోజు మా నాన్నగారిని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, “అచ్యుతరామయ్యా, ఏమి కథ చెప్పతావు?” అని అడిగారు.

“స్వామీ, మహామంత్రి తిమ్మరుసు, మహారథి కర్ణ, వీరాభిమన్య వీటిల్లో ఏదైనా చెప్పేస్తాను” అన్నారు.

“మొట్టమొదటిసారి ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చావు కదా! ఆ యుద్ధాలు, కొట్టుకోవడాలు, చంపుకోవడాలు... ఇవెందుకు?! మంగళప్రదమైనది, కల్యాణానికి సంబంధించినది ఏదైనా చెప్పలేవా?” అని అడిగారు.

“చెప్పలేను స్వామీ, నా చిన్నప్పుడప్పుడో పార్వతీ కల్యాణం చెప్పాను. ఇప్పుడా స్క్రిప్టు మరచిపోయాను” అన్నారు నాన్నగారు.

“సరే, నువ్వు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో, రేపు మాట్లాడుకుందాం” అని స్వామి ఆయన్ని పంపించేశారు.

ఆ రాత్రి మా నాన్నగారికి కలలో పార్వతీ కల్యాణం స్క్రిప్టు మొత్తం ఒక పేజీ తరువాత ఒక పేజీ కనబడడం మొదలైంది. తెల్లవారేటపుటికి ఆ స్క్రిప్టు అంతా ఈయన బుట్టలోకి వచ్చేసింది.

ఆరోజు స్వామి ఆయన్ని మళ్ళీ పిలిచి, “ఇప్పుడు చెప్పతావా పార్వతీ కల్యాణం?” అని అడిగారు.

బుట్టకథ చెప్పడం అయింతర్వాత స్వామి డబ్బులు కవర్లలో పెట్టి ఎవరిది వారికి చేతికిస్తూ, మా నాన్నగారితో, “ప్రసాదం ఇస్తాను, వెళ్ళిపోకు” అన్నారు. కానీ ఈయన బయటికి వచ్చేసరికి బస్సు ఏదో సిద్ధంగా ఉన్నట్లుంది. “డబ్బులిచ్చారు కదా, అదే ప్రసాదం” అనుకొని మా నాన్నగారు ఇంటికి వచ్చేశారు.

మా నాన్నగారు ఆస్త్రి పేషంటు. పుట్టపర్తినుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఒకరోజు మధ్యాహ్నం నిడమర్తి సత్యంగారింట్లో పడక కుర్చీలో కూర్చుని చాలా ఆయాసపడుతున్నారు. ఎవరికీ చెప్పకునే అవకాశం లేదు. అందరూ లోపల పడుకున్నారు. విపరీతమైన ఆయాసంతో బాధపడుతున్న ఆ సమయంలో, “ప్రసాదం ఇస్తానన్నాను కదా అమృతరామయ్యా, తీసుకోకుండా వెళ్ళిపోయావు. సరే, నీ ఇంటికి వెళ్ళు, నీ పడక మంచంమీద తలగడ క్రింద ప్రసాదం పెట్టాను, తీసుకో” అని స్వామి మాటలు వినిపించాయి.

సత్యంగారి ఇంటి ప్రక్కనే మా ఇల్లు. ఈయన గబగబా లేచి, మేడమీద తన పడకగదికి వెళ్ళి, తలగడ తీసేటప్పటికి దాని క్రిందంతా విభూతి పొట్లాలే! అప్పుడు ఈయనకి అర్థమైంది, స్వామి సాక్షాత్ భగవదవతారమని. కాస్త విభూతిని నీళ్ళలో కలుపుకుని త్రాగేసరికి ఆయనకి వెంటనే ఉపశమనం కలిగింది. స్వామిపై విశ్వాసం బలపడింది. తన తుదిశ్వాసవరకు ఆయన స్వామి తత్వాన్ని ప్రచారం చేయడానికే పాటుపడ్డారు. ఆయన చివరి రోజు కూడా బ్రాహ్మీముహూర్తంలో హాస్పిటల్ బెడ్మీదనుండి లేచి బయటికి వచ్చి, నగరసంకీర్తన విని, తిరిగి లోపలికి వెళ్ళి పడుకుని ప్రాణం వదిలారు. ఇదీ భగవంతుడికి, భక్తుడికి మధ్య ఉండే అనుబంధం.

స్వామే మా కుటుంబానికి పెద్ద. స్వామికి విన్నవించకుండా మా నాన్నగారు ఏ పనీ చేసేవారు కాదు. మాకు కొత్తబట్టలు కొన్నా స్వామికి పోస్టుకార్డుద్వారా తెలియపరచేవారు. స్వామికూడా, “మంచిది బంగారూ..” అంటూ వెంటనే రిప్లయి ఇచ్చేవారు. రాసురాసూ మేము భౌతికంగా స్వామికి దూరంగా ఉన్నా మానసికంగా అనుక్షణం అన్ని విషయాలూ వారికి నివేదిస్తూనే ఉంటాము. ఈనాటికికూడా మేము స్వామి అవతారతత్వ ప్రచారానికే బద్ధులమై ఉన్నాము. మా ప్రచారాల్లోగాని, మా జీవితాల్లోగాని స్వామియే హీరో!

స్వామి ఎప్పుడు రాజమండ్రికి వచ్చినా ఒకపూట మా ఇంటికి వచ్చేవారు. స్వామి, నిడమర్తి సత్యంగారి అబ్బాయికి, మరో ఇద్దరు పిల్లలకి రాజమండ్రి వచ్చి

ఉపనయనం చేస్తారని తెలిసింది. అప్పటికే మా అన్నయ్య నిడదవోలు రామమాణిక్యాలరావు స్వామి సన్నిధిలో వేదపాఠశాలలో కృష్ణయజుర్వేదం 84 పన్నాలు చదువుకున్నారు. మా తండ్రిగారు ఇక మూడు నెలలకి గతిస్తారనగా స్వామి మా అన్నయ్యని పిలిచి, “సువ్వు ఇంటికి వెళ్ళిపో బంగారూ” అన్నారు. అప్పట్లో స్వామి ఇంటికి వెళ్ళిపోమన్నారంటే అదొక శిక్షగా భావించి పిల్లలు బాధపడేవారు. పెద్దలుకూడా ఏడ్చేవారు, “వీడేం తప్పు చేశాడో, స్వామి పంపించేశార”ని. మా అన్నయ్య ఏదో చెప్పబోతుంటే, “సువ్వేమీ చెప్పకు బంగారూ, నా మాట విని ఇంటికి వెళ్ళిపో” అంటూ భుజం తట్టి ఖర్చులిచ్చి పంపించేశారు. ఆవిధంగా మా అన్నయ్యకి మా నాన్నగారి చివరి రోజుల్లో దగ్గర ఉండి కుటుంబ స్థితిగతులను తెలుసుకునే అవకాశం కలిగించారు.

స్వామి రాజమండ్రికి వచ్చి నిడమర్తివారింట్లో విడిది చేశారు. నిడమర్తివారి పిల్లలతోపాటు నాకుకూడా ఉపనయనం చేస్తే బాగుండునని మా నాన్నగారు అనుకున్నారు. మా నాన్నగారికి ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు యథేచ్ఛగా స్వామి దగ్గరికి వెళ్ళే అవకాశం ఉండేది. అనుకున్నదే తడవుగా ఆయన స్వామి దగ్గరికి వెళ్ళి, “స్వామీ, మీరు మా రెండో అబ్బాయికి కూడా ఉపనయనం చేయాలి” అని ప్రార్థించారు. “తప్పకుండా చేద్దాం, ఏర్పాట్లు చేసుకో” అన్నారు స్వామి. ఆ ఉపనయనం నేను మొట్టమొదటిసారిగా స్వామిని అతి దగ్గరినుండి చూసిన సన్నివేశం. నేను అక్షతలు వేయమంటే వేస్తున్నాను, ఆచమనం చేయమంటే చేస్తున్నానుకానీ, నా దృష్టి అంతా స్వామిపైనే ఉంది. అప్పుడు స్వామి నా నెత్తిమీద ఓ దెబ్బవేసి, “నన్నుకాదు బంగారూ, సువ్వు చేసే పూజమీద దృష్టి పెట్టు” అన్నారు. ఉపనయనం తరువాత స్వామితో ఫోటో తీయించుకునే భాగ్యం మాకు కలిగింది.

1970లో మా తండ్రిగారు గతించారు. నాకప్పుడు పదకొండేళ్ళు. ఆరోజుల్లో ప్రతి సంవత్సరం విజయదశమి నాడు స్వామికి ఉయ్యాలోత్సవం జరిపేవారు. ఆ సందర్భంగా మా నాన్నగారి బుట్టకథ కార్యక్రమం

తప్పనిసరిగా ఉండేది. తన చివరి సంవత్సరంలో నాన్నగారు ఈ పాట వ్రాసి ఉయ్యాలలోత్సవంనాడు పాడారు:

“ఉయ్యాలలూగవయ్యా మా బాబ ఉయ్యాలలూగవయ్యా వెయ్యేండ్ల తపఃఫలమో వయ్యారములు చూడ...”

ఇలా సాగుతుంది ఆ పాట. ఈ పాట మా నాన్నగారు పాడుతుంటే, స్వామి ఉన్నట్లుండి ఉయ్యాల దిగి లోపలికి వెళ్ళారు. వెంటనే మా తండ్రిగారుకూడా పాట ఆపేసి గబగబా స్వామిదగ్గరికి వెళ్ళారు. “ఇప్పుడే వస్తాను అచ్యుతరామయ్యా, నువ్వెళ్ళి పాడు” అన్నారు స్వామి. “లేదు స్వామీ, ఈ పాట కొత్తగా తయారుచేశాను మీరు వింటారని. ఇదే మొట్టమొదటిసారి పాడడం. మీరు వినకపోతే ఇంక నేనెందుకు పాడడం స్వామీ!” అన్నారాయన చేతులు పట్టుకొని ప్రాధేయపడుతూ. ఆయన ప్రార్థన మన్నించి స్వామి తిరిగి వచ్చి ఉయ్యాలపై ఆసీనులయ్యారు. అది స్వామి మా నాన్నగారిపట్ల చూపిన ప్రేమకి అత్యంత ఆశ్చర్యకరమైన, అద్భుతమైన పరాకాష్ఠ అని చెప్పవచ్చు. ఆరోజుల్లో ఉయ్యాలలోత్సవానికి చుట్టుప్రక్కల నలభై యాభై గ్రామాలనుంచి భక్తులు వచ్చేవారు. స్వామి ఎంతో ప్రేమగా, “అచ్యుతరామయ్యా, నీ బుట్టకథగురించే వస్తున్నారు వీళ్ళందరూ” అంటే, “మీరు వింటారనే నేను బుట్టకథ చెపుతున్నాను స్వామీ” అనేవారు మా తండ్రిగారు.

అదే మా తండ్రిగారు బుట్టకథ కళ విషయంలో చాలా నిరంకుశంగా ఉండేవారు. ఒకసారి రాజమండ్రిలో కోఆపరేటివ్ సెంట్రల్ బ్యాంకు సిల్వర్ జుబ్లీ సందర్భంగా ఆయన కార్యక్రమం ఏర్పాటైంది. ముఖ్యమంత్రి వచ్చి స్టేజిమీద కూర్చున్నారు. కానీ, మా తండ్రిగారు ఆయనకేసి చూడకుండా జనంవైపు తిరిగి బుట్టకథ చెప్పారు. అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. “స్టేజిమీద ఛీఫ్ మినిష్టర్ ఉంటే మీరు ఆయనవైపు తిరగకుండా మావైపు తిరిగి చెప్పారేమిటి?” అని అడిగితే, “నేను చెప్పింది ఛీఫ్ మినిష్టర్ గురించి కాదు, ఇక్కడికి వచ్చిన ఇంతమంది జనంగురించి” అన్నారు మా నాన్నగారు. అటువంటి నిరంకుశులు స్వామి దగ్గరికి వచ్చేసరికి, “స్వామీ, నేను మీ గురించే చెప్తున్నాను, ఈ జనంగురించికాదు” అనేవారు.

ఉపనయనంనాడు స్వామి సన్నిధిలో....

స్వామి మా కుటుంబంపై కురిపించిన అవ్యాజమైన ప్రేమవాత్సల్యాలను తలుచుకున్నప్పుడల్లా, మేము చేసిన పుణ్యం ఏమిటి! మేము చేసిన సాధన ఏమిటి! అని ఆశ్చర్యమనిపిస్తుంది. స్వామియొక్క సర్వశక్తిమంతత్వానికి, సర్వాంతర్యామిత్వానికి నిదర్శనంగా అనేక అనుభవాలను పొందాము మేము.

మా తండ్రిగారు స్వామిని సాక్షాత్ భగవంతుడని నమ్మిన తర్వాత వారిపైన కొన్ని కీర్తనలు వ్రాసి వాటిని బుట్టకథ ప్రారంభంలో ప్రార్థనల క్రింద ఉపయోగించే వారు. నాకు తెలిసినంతవరకు శిరిడీ సాయి తల్లి దేవగిరి అమ్మ, తండ్రి గంగాభవాధ్యుడని 1992 నవరాత్రుల్లో స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసంలో వెల్లడించారు. కానీ, 1950వ దశకంలోనే మా తండ్రిగారు,

శ్రీ సత్యసాయి సంతోషదాయా

ప్రశాంతిదాయా పరిపాలయా

1. కౌసల్య తనయా దేవకి తనయా
దేవగిరి తనయా ఈశ్వరాంబ తనయా
మహిత యోగమాయా మోహనకాయా
ప్రవిశాంతరాయా శాంతి సముదాయా

॥శ్రీ సత్యసాయి॥

2. సరయూ విహారా యమునా విహారా
చిత్రావతీ తీర లీలా విహారా
విమలాంశుహారా వేదాంతసారా
కలుషవిదూరా కమనీయహారా

॥శ్రీ సత్యసాయి॥

అని స్వామిపై ఒక కీర్తన వ్రాసి బుట్టుకథ చివర హారతి పాటగా పాడేవారు. అంటే, అప్పటికే స్వామిద్వారా మా తండ్రిగారు శిరిడీ సాయి తల్లిదండ్రుల పేర్లు తెలుసుకున్నారన్నమాట. బుట్టుకథ ప్రారంభంలో చేసే ప్రార్థనకీకూడా ఒక పాట వ్రాసుకున్నారు మా తండ్రిగారు.

“సాయినామమే మధురం, సత్యసాయి నామమే మధురం
వేడుకతో పుట్టపర్తి పురంబున వెలసినట్టి శ్రీ సత్యసాయీ
వేడుకయ్యే నిన్ను జూడ, వేయకన్నులున్న చాలవు...”

ఈ పాట విని గ్రామాల్లో ప్రజలు, “మీరు సత్యసాయి గురించి పాడుతున్నారు, వారిగురించి కాస్త చెబుతారా?” అని అడిగి తెలుసుకునేవారు. మా తండ్రిగారి తరువాత మేము బుట్టుకథ చెప్పినప్పుడు మమ్మల్నికూడా చాలామంది స్వామి పాటలు అడిగి పాడించుకునేవారు. ఈవిధంగా మా కుటుంబానికి, స్వామికి, సాయినామ సంకీర్తనకి విడదీయరాని అనుబంధం ఏర్పడింది సమాజం దృష్టిలో కూడా.

మా నాన్నగారు రాజమండ్రిలో త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలకి అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. ప్రతి సంవత్సరం ఆరాధనోత్సవాలలో చివరి ప్రోగ్రామ్ ఆయనదే ఉండేది. శ్రీ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణ, శ్రీరంగం గోపాలరత్నం, శ్రీ నేదునూరు కృష్ణమూర్తి, శ్రీ నూకల చిన్నసత్యనారాయణ వంటి ప్రముఖ కళాకారులు వచ్చి పాల్గొనేవారు. రాజమండ్రి ఇన్నీసుపేటలో నిడమర్తి

సత్యంగారి ఇంటికి సమీపంలో శివాలయం ఎదురుగా నాలుగు రోడ్ల కూడలిదగ్గర స్టేజి ఏర్పాటుచేసి ఆరాధనోత్సవాలు నిర్వహించేవారు. మా నాన్నగారు మొట్టమొదటిసారి స్వామిని దర్శించుకున్న తరువాత వారిని త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలకు విచ్చేయవలసిందిగా రాజమండ్రికి ఆహ్వానించారు. ఆరోజున జరిగిన బ్రహ్మాండమైన సభలో స్వామి తమ దివ్యసందేశం అనుగ్రహించి, లోపలకు వస్తూ మా నాన్నగారితో, “ఏమి బంగారూ, బాగా చెప్పానా?” అని అడగటం నేను విన్నాను. చూడండి, స్వామి ఎంత సహజంగా మన స్థాయికి దిగి వస్తారు, అనిపించింది. “అవతరించే ననుటలో అర్థమేమి? జనులపై ప్రీతివాత్సల్యపరతతోడ వారి స్థాయికి దైవంబు వచ్చు భువికి” అని బాబావారే సెలవిచ్చినట్లుగా నిజంగానే మన స్థాయికి వచ్చి వారు మనలో ఒకరిగా మెలగుతూ భ్రమింపజేస్తారు. అప్పటి నుండి సుమారు పది సంవత్సరాలు ప్రతియేటా స్వామి మా నాన్నగారి ప్రార్థన మన్నించి, రాజమండ్రికి విచ్చేసి త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలలో సందేశమివ్వడం జరిగింది. ఒకసారి వారు నాన్నగారికి ఉత్తరం వ్రాస్తూ, “అచ్యుత రామయ్యా, అక్కడ మీరు భక్తులగురించి చేసిన ఏర్పాట్లు చాలా ఆనందం కలిగించాయి. నేను ఏదో పని ఒత్తిడితో ఉండి నీకు హడావుడిగా ఈ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. తిరిగి సావకాశంగా వ్రాస్తాను. మీ ఆనందంకంటే నాకు కావలసింది వేరే ఏముంది! ఎప్పటికీ మిమ్మల్ని స్వామి విడువడు, మరువడు” అంటూ చివరి పదాల్ని స్వామి అండర్లైన్ చేశారు. ప్రాపంచికంగా మర్యాదల్ని, ఆచార వ్యవహారాలని స్వామి ఎంతగా పాటిస్తారు! సామాన్య మానవులమైన మనం కూడా అలా పాటించము. అన్ని ‘ఫార్మాలిటీస్’ని పాటిస్తూ స్వామి మన ఇంటికి వచ్చి, మనల్ని ఓదార్చి, మనకుండే కష్టాల్ని తీరుస్తుంటే, స్వామిని తలుచుకోని ఒక్క క్షణమైనా సాయి భక్తుడికి దుర్భరమే కదా! ప్రతి క్షణం స్వామి మనల్ని గమనిస్తున్నారు, స్వామి మనతోనే ఉన్నారు. ఈ భావనతో స్వామిని మనం చూడకపోతే ఎన్ని పూజాపునస్కారాలు చేసినా ప్రయోజనమేమిటి!

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

వైరాగ్యమే నిజమైన భాగ్యము

ఆ

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

బు

నేటి సమాజంలో ఎక్కడ చూసినా ఎవరిని చూసినా నిశ్చింతగా, నిర్భీతిగా, ప్రశాంతంగా ఉండేవారు బహు తక్కువగా కనిపిస్తారు. బీద సాదలనుండి సంపన్నులదాకా, పల్లెల నుండి పట్టణాలవరకు, చిరుద్యోగి నుండి ఉన్నతాధికారి వరకు వయోభేదం లేకుండా అందరికీ ఏదో వెలితి, అసంతృప్తి - మనసులో ఉన్న వాంఛలకు, వాస్తవిక సంఘటనలకు అందరానంత అంతరం - మార్కులు, ర్యాంకులు, సీట్ల విషయంలో చిన్న పిల్లలకు సయితం తప్పని టెన్షన్! నిర్భయత్వమనేది కనిపించడం లేదు. అభిమాన అహంకారాలు తనయందు నింపుకొనటంవల్ల మనిషి అనుక్షణం భయంభయంగా జీవిస్తున్నాడు.

నిర్భయత్వాన్ని సాధించటానికి ఉత్తమమైన మార్గం వైరాగ్యభావాన్ని పెంపొందించుకోవటం అంటారు భగవాన్.

వైరాగ్యమంటే ఆలుబిడ్డల బాధ్యత పట్టించుకోక, దేశదిమ్మరిగా తిరగటంగాదు. దేహము విద్యుక్త ధర్మాన్ని నిర్వహిస్తూనే ఉండాలి, మనసు నిండా వైరాగ్యభావం నిండియుండాలి. వైరాగ్యభావమంటే ఏమిటి? “యద్భుత్యం తన్నశ్యం” మనకు కనిపించేది, వినిపించేది ఏదీ శాశ్వతం గాదు. ఏ వస్తువూ ఏ సంపదా, ఎట్టి ఆస్తిపాస్తులూ నిజంగా మనవి గావు. ఎవరూ ఎప్పటికీ మనవారుగాదు. అన్నీ కదలిపోయే మేఘాలే!

“నిద్దురనుండి లేచి మరి నిద్దుర పోయెడిదాక పొట్టకై

హద్దును పద్దులేక, వ్యయ మందగజేయుచు జీవితంబు, నీ

విద్దెల ధారపోసి అరవింద దళాక్షుని విస్మరించి, యే

పెద్ద సుఖంబు నొందితివో ప్రీతిగ యోచన చేయి మానవా!”

అన్నారు భగవాన్. ఈ విశ్వమనే నాటక రంగంలో మానవుడు కేవలం ఒక నటునివలె జీవించి సుఖ దుఃఖములు అనుభవించి, చివరకు మరణించి మాయమవుతున్నాడు. ఈ జగన్నాటకంలో సూత్రధారి భగవంతుడు, పాత్రధారి మానవుడు. కథ, డైలాగులు, యాక్షన్ అంతా ఆ సూత్రధారి కనుసన్నలలోనే జరుగుతాయి. ఈ సత్యాన్ని గుర్తిస్తే వైరాగ్యభావాలు వాటంతటవే

పొటమరిస్తాయి అంటారు భగవాన్. పుట్టేటప్పుడు ఒంటరిగానే పుడతాం, తుదకు ఒంటరిగానే పోతాం. మధ్యలో వచ్చిన బంధాలు, సంబంధాలు, దైహికమైనవే గాని చిరకాలం నిలిచేవిగావు. దేహమున్నంతవరకే అవి ఉంటాయి. తరువాత మాయమవుతాయి.

భగవాన్ అనుగ్రహ భాషణలలో దొరలిన ఒక చిన్నకథ. ఒక వ్యక్తికి ముగ్గురు మిత్రులున్నారు. మొదటి వాడు అంటే ఇతనికి చెప్పలేనంత ప్రేమ. రెండవ మిత్రుడు కూడా అప్పుడే. పరస్పరం ప్రేమబంధంలో చిక్కుకున్నవారే. మూడవ మిత్రుడు అప్పుడప్పుడు కలిసేవాడు. ఆ స్నేహం పలకరింపులకే పరిమితం. ఒకసారి ఈ వ్యక్తికి ముఖ్యమైన కోర్టు వ్యవహారంలో సాక్షులు కావలసివచ్చింది. మొదటి మిత్రునివద్దకు వెళ్ళాడు సహాయార్థం. “నాకు కోర్టు

వ్యవహారాలు అంతగా తెలియవు బ్రదర్, క్షమించు, నేను కోర్టుదాకా వచ్చి సాక్ష్యం చెప్పలేను” అన్నాడు. రెండవ ఆత్మీయ మిత్రుని దగ్గరకు వెళ్ళగా, “అయ్యో అట్లాగా! కోర్టువరకు వస్తాను. కానీ, నాకు బోనులో నిలబడి సాక్ష్యం చెప్పటమంటే చాలా భయం. అది నావల్ల కాదు” అన్నాడు. తనకు చాలా ఆత్మీయులనుకున్న ఇద్దరు మిత్రులు నిరాకరించగా మూడవ మిత్రునివద్దకు వెళ్ళి సహాయం అర్థించాడు. ఈయన అడిగిందే తడవుగా, “తప్పకుండా వస్తాను. నీ బాధ నా బాధే. బోనులో నిలబడి నిర్భయంగా నిజం చెబుతాను. నీపై గల కేసును కొట్టివేసేలా చూస్తాను” అన్నాడు.

ఇది మానవ జీవితానికి ప్రతిబింబం. ప్రతి మానవునకు ముగ్గురు మిత్రులుంటారు. మొదటి మిత్రుడు అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన సిరిసంపదలు, బ్యాంకు బ్యాలెన్సులు, భవనాలు, బంగారం వగైరా. ఇవి మానవుడు పోయేటప్పుడు గుమ్మం దాటవు, వెంట రావు. రెండవ మిత్రుడు బంధుమిత్రులు. ఊరి చివరవరకు వస్తారు. ఎప్పుడు పని పూర్తిచేసికొని వెళ్లామా అని చూస్తారు. మూడవ మిత్రుడు మనం చేసిన సత్కర్మలు, పరోపకారం, సత్కథర్మాల అనుష్ఠానం వగైరా. మానవుడు ఈ సత్యాన్ని గుర్తెరిగి వర్తించటం అవసరమంటారు భగవాన్.

‘రిటర్న్ డేట్’

మరణం అంటూ ఒకటుంటుందనీ, అది ఎవరికీ తప్పేదిగాదనీ తెలిసిన బుద్ధిజీవి ఈ సృష్టిలో మనిషి ఒక్కడే. కానీ దానినిగురించి ఆలోచించడానికి, మాట్లాడడానికి కూడా భయపడి కాలం గడిపేదికూడా మనిషి ఒక్కడే అంటారు, స్వామి. ఒక రైలుపెట్టెను తయారుచేసిన కర్మాగారం నుండి అవసరమైనచోటుకు పంపేటప్పుడు దానిపై ‘రిటర్న్’ అని ఒక తేదీ / నెల వేయబడి ఉంటుంది. అంటే, ఆ రైలు బోగి ఎన్ని సంవత్సరాలు ఎక్కడెక్కడ తిరిగినా ఆ తేదీనాటికి తయారుచేసిన కర్మాగారానికి తిరిగి చేరవలసిందే! మానవ దేహముకూడా అంతే అంటారు స్వామి. ‘జాతన్య మరణం ధ్రువం’ పుట్టినవాడు గిట్టక తప్పుడు. జన్మించిననాడే మరణించే తేదీకూడ సృష్టికర్త నిర్ణయించి నుదుటిపై వేసి పంపుతాడు.

**“శతవర్షముల దాక మితము చెప్పిరిగాని
నమ్మరాదా మాట నెమ్మనమున
బాల్యమందో మంచి ప్రాయమందో
లేక ముదిమియందో లేక ముసలియందో
ఊరనో అడవి నో ఉదక మధ్యంబునో
ఎక్కడో విడిచేది (ప్రాణాలు) ఎఱుకలేదు”**

అంటారు, భగవాన్. కాబట్టి, ప్రతి మానవుడు రోజుకు ఒకసారైనా ‘రిటర్న్ డేట్’ విషయం గుర్తుకు తెచ్చుకొని కాలాన్ని, కాయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. భగవంతుని బ్యాంకులో ఎప్పుడూ ‘క్రెడిట్’ సైడు ఎక్కువగా, ‘డెబిట్’ సైడు తక్కువగా ఉండేలా జాగ్రత్తలు తీసికోవాలి.

స్వతహాగా మానవుడు ఆనందస్వరూపుడు. కానీ, ఆ విషయాన్ని గుర్తించలేకుండా ఉన్నాడు. అహంకార మమకారములచేత ఈ ఆనందము కప్పబడియున్నది. తాను శాశ్వత ఆనందస్వరూపుడై ఉండినప్పటికీ తాత్కాలిక సుఖసంతోషాలకొరకు తాపత్రయపడుతున్నాడు. ఈ ప్రయత్నం నీటికొరకై ఎండమావుల వెంట పరుగెత్తటం వంటిది. అట్లే, మానవుడు బంధువులు, సిరిసంపదలు, హోదా, అధికారంవల్ల ఆనందం లభిస్తుందని వానివెంట పరుగుపెడుతున్నాడు అంటారు స్వామి. బలమైన మదపు టేనుగు తన శక్తిని తాను తెలుసుకోలేక మావటివాని చేతిలోని అంకుశమునకు దాసోహమంటుంది. అట్లే, మానవుడు తనయందే ఉన్న దివ్యత్వాన్ని, ఆత్మతత్వాన్ని, ఆనందమును గుర్తించుకోలేక నానా అగచాట్లు పడుతున్నాడు. ఆత్మ ఆనందమయమైనది. అందుకే మహర్షులు, ‘ఆనందో బ్రహ్మ’ అన్నారు. భగవత్ తత్త్వమే ఆనందము. అందుకేనేమో సన్యాసాశ్రమాన్ని స్వీకరించి సాధనలు గావించే ముముక్షువులు తమ పేరు చివర ‘ఆనంద’ అను పదమును చేర్చుతూ ఉన్నారు. ఉదా: స్వామి శివానంద, స్వామి అమృతానంద, చైతన్యానంద మొదలైనవి. అంటే, సన్యాసం స్వీకరించేవారి ధ్యేయం ఆనందంగా జీవించి, ఆనందమయమైన ఆత్మతత్త్వంలో లీనం కావడమే.

భగవాన్ అంటారు, మీరు నిర్భయంగా జీవించాలంటే కోరికల పుట్టలోనుండి బయటకు రండి. ‘పర్పెక్ట్

డిజైర్లెస్నెస్ ఈజ్ ఫ్రీడమ్'. భీతికి కారణం అంతులేని కోరికలే. ప్రారంభంలో కోరికలు తీరవేమోనని భయం. అవి తీరగానే మరికొన్ని ఊరుతాయి. మరల భీతి ప్రారంభమవుతుంది. కోరికలను పుట్టలుపుట్టలుగా పెంచుకోవటంవల్లనే, అన్నీ ఉన్నా ఏమీ లేనివారిలా వ్యధ చెందుతున్నారు. కోరికలకు లోభత్వం కూడా తోడయితే ఈ భూమిపైనే ప్రత్యక్ష సరకం అనుభవిస్తారు. దీనికి గొప్ప ఉదాహరణ ధృతరాష్ట్రుడు అంటారు స్వామి. కేవలం తన బిడ్డలకే రాజ్యాధికారం దక్కాలనే స్వార్థంతో, పక్షపాతంతో వ్యవహరించటంవల్ల కౌరవులు చేస్తున్నది అధర్మమని తెలిసీ వారికి ధర్మమార్గం చూపలేక, వంశనాశనం గావించుకున్నాడు. చక్రవర్తి అయినప్పటికీ అనుక్షణం ఆందోళనతో, భయంభయంగా బ్రతికేవాడు. ప్రతి రోజూ రాత్రిపూట విదురుని పిలిపించుకొని ఏవైనా మంచి

మాటలు చెప్పమని అడిగి చెప్పించుకొనేవాడు. కానీ, ఏమి లాభం?! అన్నీ వినేవాడుకానీ విన్న విషయాలను ఆచరణలో ఉంచేవాడు కాదు. ఏనాడూ కంటి నిండా నిద్రపోలేకపోయేవాడు. ఆయన జీవితం అశాంతితో, అలజడితోనే గడిచిపోయింది.

ఇందువల్ల మనం నేర్చుకోవలసిన గుణపాఠమేమిటో తెలుస్తూనే ఉంది. ఎన్ని భోగభాగ్యాలున్నా, వాంఛలను త్రుంచుకోలేక, జీవితాంతం సిరిసంపదలవెంట పరుగు పెడుతూపోతే, ప్రశాంతికి, నిర్భయత్వానికి, ఆనందానికి దూరమవుతాం. అన్నీ ఉండి ఏమీ లేనివారమవుతాం. అందుకే అన్ని భాగ్యాలకన్నా వైరాగ్యభాగ్యం గొప్పదంటారు భగవాన్ బాబావారు.

(భగవాన్ దివ్య ప్రసంగాలు ఆధారంగా)

శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం 1994

(నాలుగు సంపుటాలు) 1/8 డెమీ సైజు

ప్రథమ భాగం 296 పేజీలు, వెల : 130 రూ॥లు; ద్వితీయ భాగం 312 పేజీలు, వెల : 140 రూ॥లు; తృతీయ భాగం 304 పేజీలు, వెల : 135 రూ॥లు; చతుర్థ భాగం 296 పేజీలు, వెల : 130 రూ॥లు, పోస్టేజి : 30 రూ॥లు (ఒక్కొక్క సంపుటానికి). నాలుగు సంపుటాలకు కలిపి మొత్తం వెల (పోస్టేజితో సహా) 610 రూ॥లు

భగవాన్ దివ్య ప్రసంగం, అది ఒక దివిజంగా మహా ప్రవాహం. సరస సరళ మృదు మధుర పదసంపదతో, సందర్భోచితములైన 'చిన్నకథల'తో, పండిత పామర రంజకమై సాగుతూ సంగీత సాహిత్య కళా విలసితమై సర్వదర్శన సార సౌరభ సమన్వితమై వినేవారిని ఉఱ్ఱుతలూగిస్తుంది. 1994 సం॥లో భగవాన్ అనుగ్రహించిన వచనామృతాన్ని పరితల సౌలభ్యంకోసం నాలుగు భాగాలుగా

సంకలనం చేసి అందిస్తున్నాము. 'శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రష్, పబ్లికేషన్స్ విభాగం' పేర పర్సనల్ చెక్ ద్వారా లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక మా వెబ్ సైటు www.srisathyasaipublications.com ద్వారా ఆన్ లైన్ పద్ధతిన పైకము చెల్లించినయెడల పుస్తకాలు పోస్టుద్వారా పంపడం జరుగుతుంది.

ఇతర వివరాలకు మా కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి.

ఫోన్ నెం. 08555 287375 (Extn.125) E-mail: orders@sssbpt.org

- కన్స్టెసరు

దైవచింతనయే ప్రధాన కర్తవ్యం

స్వామి సన్నిధిలో శ్రీ కుప్పా బైరాగి శాస్త్రి

బ్రహ్మశ్రీ బైరాగి శాస్త్రి గార్ని,

అందుకోండి ఆశీర్వాదములు. అందె మీరంపిన వందనములతోటి అందలి విషయ సుమములు.

శాస్త్రీ! వాత, పితృ, శ్లేషాదులతోకూడిన ఈ వుపాధులకు ఇలాంటి ఒడుదుడుకులు తప్పినవి కాదు కదా? అంతమాత్రానికి మనము కంగారుపడనక్కరలేదు. పురుషప్రయత్నము, దైవానుగ్రహం రెండింటిచేత విజయాన్ని సాధించవచ్చును.

మీరు అధికంగా యోచించకండి. దైవ చింతనయే సరియైన పరిహారము. అదియే ప్రధాన కర్తవ్యం. సాయి దయానుగ్రహములు దండిగా నిండుగా వున్నవి. ధైర్యంగా ఉండండి.

ఇవన్నీ కదిలిపోయే మేఘాలు. యెంత కాలమూ వుండవు. నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వర్తించు.

ఇందులో ప్రసాదం పంపుచున్నాను. చాలా బలహీన స్థితిలో నున్నారు కనుక కొంత పండ్ల రసము ఇత్యాది బలమైన ఆహారమును తీసుకోండి. గృహలక్ష్మికి ఆశీర్వాదములు అందజేయండి.

నీ

బాబా

[సుప్రసిద్ధ వేదపండితులు స్వర్గీయ కుప్పా బైరాగి శాస్త్రిగారు అస్వస్థులుగా ఉన్న సమయంలో భగవాన్ ఆయనకు అభయప్రదానం గావిస్తూ వ్రాసిన దివ్యానుగ్రహ లేఖ ఇది. సాయి భగవానుని భక్తవాత్సల్యానికి అద్దంపట్టే ఈ దివ్యలేఖను 'సనాతన సారథి'లో ప్రచురణకు అందజేసిన శాస్త్రిగారి కుటుంబ సభ్యులకు కృతజ్ఞతలు.

- సం॥]

సాయిబాబా - సాయియోగా

(2018 మే సంచిక తరువాయి)

ఆ

ఇంద్రాదేవి

బు

నేను మా దేశం తిరిగి వచ్చిన తరువాత బాబావారి గురించి ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం ప్రారంభించాను. అటువంటి సందర్భంలో సదస్యులలోనుంచి ఒకరు లేచి, “మీరు చెప్పేదంతా మేము సమ్మతించి భావిస్తున్నారా?” అని అడిగాడు. “మొదట్లో నేనుకూడా ఈ విషయాలు ఏమీ నమ్మలేదు. ఇందులోని సత్యాసత్యాలను గ్రహించడానికి మీరు బాబా దగ్గరకు వెళతారని మాత్రం భావిస్తున్నాను” అన్నాను.

“సాయిబాబావారికి ఆహారాన్ని అక్షయం చేయగలిగిన శక్తి ఉన్నట్లయితే భారతదేశంలో ఆకలితో అలమటించే అసంఖ్యాకులకు ఆకలి తీర్చవచ్చుగదా” అని అడిగారు.

“ఆ పని క్రీస్తు చేశారా? పోనీ, ఇంకా ఎవరైనా దివ్యపురుషులు చేశారా? సాయి ఉద్యమం ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించినది. జనులకు ఆహారం అందించడం ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన విషయం. బాబా వచ్చింది ప్రేమసందేశాన్ని అందించి, ధర్మాన్ని ఉద్ధరించడానికి, సత్యాన్ని నిలబెట్టడానికి, ప్రజల్ని ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిపించడానికి” అని నేను సమాధానం చెప్పేదానిని.

1968 ఫిబ్రవరి 19 నాడు నేను మళ్ళీ భారతదేశం రావడానికి సిద్ధమయ్యాను. నా ఉపన్యాసాలు విని బాబావారిని కలుసుకోవడానికి ఆసక్తిగా ఉన్న ఒక పన్నెండుమంది నాతో బయలుదేరారు. మా బృందం అంతా వైకుంఠ ఏకాదశినాడు ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాము. బాబా బయటకు వచ్చారు. ప్రక్కనే అర్చకుడు అమృతం ఉన్న వెండి పాత్రను పట్టుకొని ఉన్నాడు. బాబా గుండ్రని పెద్ద చెంచా ఒకటి తీసుకొని అనేకవేలమంది కూర్చున్న ఆ వరుసలలోకి వెళ్ళి పరిమళభరితమైన ఆ అమృతాన్ని వారందరి దోసిళ్ళలో

పోయసాగారు. మరల ఆ గిన్నెలోకి వేరే తెచ్చి పోయకుండానే అది అందరికీ సరిపోయింది.

నేను ఆశ్రమానికి మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు గేబ్రిలా నాకు చెప్పిన ఈ వింతను ఎప్పుడు చూడగలనా అనుకున్నాను. ఇప్పుడు నా కోరిక నెరవేరింది.

మా బృందం వచ్చినందుకు సంతోషం వ్యక్తపరుస్తూ బాబా తాము ప్రతిరోజూ మాతో మాట్లాడతామని చెప్పారు. బాబా ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి రాగానే వాతావరణాన్ని ఆహ్లాదపరుస్తూ, “నేను ఇండియన్ స్వీట్స్ ఇస్తే తింటారా?” అని అడిగారు. తింటామని చెప్పగానే హస్తచాలనంతో స్వీట్స్ సృష్టించి, “ఇప్పుడే తయారైనాయి. తినండి” అన్నారు. కొద్దిసేపు సంభాషించిన తరువాత “ఇంద్రాదేవికి జపమాల ఇస్తాను. తనదగ్గరకు వచ్చే రోగులకు సహాయపడడానికి ఇది ఉపయోగపడుతుంది” అంటూ ఒక ముత్యాలమాలను సృష్టించారు. స్వామి చేతిలోకి విసురుగా వచ్చిన ఆ జపమాలను చూసి అక్కడున్న ఒక వ్యక్తి, “ముత్యాలను సముద్రంలోంచి కాకుండా గాలిలో నుంచి తీయటం మొదటిసారి చూస్తున్నాను” అన్నాడు.

ఆ జపమాల ఎంతమందికి స్వస్థత కలిగించిందో చెప్పలేను. నా మెక్సికన్ విద్యార్థి రోసా డి.ఎల్. గర్భాశయ కణితితో బాధపడుతూ, బయాప్సీ తీయించుకొనేముందు నాదగ్గరికి వచ్చింది. జపమాలతో తనకు ఆరోగ్యం చేకూర్చుమని నన్ను కోరింది. కొన్నాళ్ళ తరువాత ఆమె నాకు ఫోన్ చేసి ఆనందంతో ఏడుస్తూ, తన ట్యూమర్ మాయమైపోయిందని, డాక్టర్లు కూడా ఆశ్చర్యపోయారని చెప్పింది.

బాబా మాకు మాట ఇచ్చిన ప్రకారం ప్రతిరోజూ ఉదయం 10 గంటలకు మేము ఉంటున్న గెస్ట్ హౌస్ కి

వచ్చేవారు. ఒక గంటసేపు మా సందేహాలకు, సమస్యలకు సూచనలనిచ్చి, మా మనస్సులలో దాగిన ఆలోచనలు, కోరికలగురించిన సూక్ష్మమైన విషయాలను విశదపరచి చక్కని సలహాల నిచ్చారు. బాబా చూపించిన ప్రేమ, ఓర్పు, దయలను వర్ణించడానికి ఎంతమాత్రము సాధ్యంకాదు.

పిలిచిన పలికే దైవం

బాబావారి సర్వాంతర్యామితత్వం, సర్వశక్తిమయత్వం, సర్వజ్ఞత్వములను నిరూపించే ఉదాహరణలు అనేకం ఉన్నాయి. వారు ఎన్నో పర్యాయాలు నా మనస్సునుంచి పిలిచిన పిలుపులను విని ఆదుకొన్న సందర్భాలున్నాయి. ఒక తుపానునాటి రాత్రి మెక్సికోలో నా కారు మూడు రహదారులున్న హైవేపై వేగంగా వెళుతూ ఒకచోట జారిపోయి గిరగిరా తిరిగి ఎవరికీ ఏ ప్రమాదమూ కలిగింపకుండా ఆగిపోయింది. అది చూసి అటువైపు వచ్చిన ఒక పోలీసు ఆఫీసర్ ఆశ్చర్యపోయి, “మిమ్మల్ని రక్షించడానికి మీకెవరో ప్రత్యేకమైన దేవత ఉండిఉండాలి” అన్నాడు. “అవును, చాలా ప్రత్యేకమైన దేవత” అన్నానే కానీ, బాబాగురించికాని, నన్ను రక్షించే బాబా ఉంగరం గురించికాని నేను చెప్పలేదు.

ఇలాగే టెకాటోలోని మా ధ్యానకేంద్రంలో ఎన్నో విచిత్రమైన సంఘటనలు జరిగాయి. ఒకసారి యోగశిక్షణ పొందిన గురువులకు పట్టాలు ఇచ్చేరోజున అగ్నిప్రమాదం జరిగింది. అగ్నిజ్వాలలు గోడలు కట్టినట్లుగా వ్యాపిస్తూ కొన్ని నిమిషాలలోనే విద్యార్థుల గదులను కబళించ బోతున్నాయి. “నీవు ఒక్కసారి బాబావారితో మాట్లాడ కూడదా?” అన్నారు నా భర్త. “గాలి దిశను మార్చమని అడుగు” అన్నారు. వెంటనే ధ్యానమందిరంలో కొవ్వొత్తులన్నీ వెలిగించి, “భగవాన్! నేను నిన్ను ఏమీ అడగడంలేదు. ఈ అగ్నిప్రమాదం గురించి నీకు చెప్తున్నాను. ఈ భవనం ఒక లక్ష్యంకోసం ఉంటే బాగుంటుందని నీవు భావిస్తే ఉండనీ, లేకపోతే అగ్నికి ఆహుతి కానీ. నీవు ఏది చేసినా నాకిష్టమే” అన్నాను.

నేను బయటకు వచ్చి చూస్తే ఆ మంటలన్నీ వేరే దిశవైపు మరలిపోతున్నాయి. ధ్యానమందిరానికి దూరంగా పర్వతాలవైపు వెళుతున్నాయి. నా కూతురు రోసిత, నా

విద్యార్థి లిన్ పాట్టన్ ఇద్దరూ బాబా అక్కడున్న అనుభూతి పొందామని చెప్పారు. బాబా చేతని వేగంగా ఊపుతున్నట్లు మా అమ్మాయి చూసింది. బాబా చేయి కదిపిన దిశవైపుకే మంటలు మరలిపోయాయి. అక్కడున్న పనివారంతా, “నిజమైన అద్భుతం ఇది” అని అనేకమార్లు అన్నారు.

కొద్ది సంవత్సరాల్లోనే రెండవ పెద్ద అగ్నిప్రమాదం సంభవించింది. మొత్తం పర్వతమంతా అగ్నిజ్వాలలతో నిండిపోయింది. మా సాయినిలయం దగ్గర ఒక టెంటు, ఒక కారు, చుట్టూ ఉన్న చెట్లు తగలబడిపోయాయి. చుచుమా కొండశిఖరం మీద చాలామంది చిక్కుబడిపోయి, ఎవరు సహాయం చేస్తారా అని ఎదురుచూడసాగారు. వారంతా తరువాత వచ్చి చూస్తే సాయినిలయం చెక్కుచెదరకుండా ఉంది. ఇక ధ్యానమందిరమైతే చక్కని బాబా ఫోటోతో, ముందు తెల్లని కార్పెట్ మీద ఒక్క మరకలేకుండా ఎంత చక్కగా ఉందో! అయితే, భగవాన్ చేసే అన్ని అద్భుతాలలోనూ అన్నింటికంటే గొప్పది, నా ఉద్దేశ్యంలో, మానవులలో మార్పు తీసుకురావడం.

నేను ఎనిమిది సంవత్సరముల తరువాత మెక్సికో పట్టణానికి అక్కడొక ‘శ్రీ సత్యసాయిబాబా సెమినార్’ నిర్వహించడానికి వెళ్ళాను. అప్పుడు ఒకరిద్దరు నాతో, “ఇక్కడి ప్రజలు మతంరీత్యా క్యాథలిక్కులు. కావున, బాబావారిగురించిన విషయాలు చెప్పటంలో మీరు కొంచెం నిదానం వహించడం మంచిది” అని సలహా ఇచ్చారు. నేను ఆ సలహాను అంతగా పట్టించుకోలేదు. సెమినార్ లో పాల్గొన్న విద్యార్థులు కొందరు స్వామి ఇచ్చిన విభూతి, జపమాలలను స్పృశించిన కారణంగా తమకు ఎంతోకాలంగా ఉన్న రుగ్మతలు తొలగిపోయాయని చెప్పసాగారు. తదుపరి, ప్రతివారిలోనూ బాబానుగురించి ఇంకా వినాలన్న కుతూహలం హెచ్చింది.

సెమినార్ ఆఖరిరోజున ఒక అద్భుతం జరిగింది. అందరూ సెలవు తీసుకొంటున్న సమయంలో ఒక యువకుడు లోపలకు వచ్చి, బాబా ఫోటో ముందు కూర్చుని ధ్యానిస్తున్నాడు. కొంచెంసేపు అయ్యాక ఎవరో అతని వెనుకకు నెమ్మదిగా వచ్చి, వారి చేతులను అతని తలపైనుంచి, అతనికి క్రొవ్వొత్తి వెలుగులో స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ప్రకృద్వారంలోనుంచి వెళ్ళారట. తరువాత ఆ

యువకుడు, “బాబా ఇక్కడికి వచ్చారా?” అని అడిగాడు. బాబా రాలేదన్న నా మాటలను అతను నమ్మలేకపోయాడు. “కొన్ని నిమిషాల క్రితం వారిక్కడ ఉన్నారు. వారి చేతులను నా తలపై ఉంచారు. నా కుడిచేతివైపు ద్వారంలోనుండి బయటకు వెళ్ళారు. వారి కేశకీరీటము, నారింజరంగు గౌను నేను స్పష్టంగా చూశాను” అన్నాడు.

ఈ సంఘటన విన్న నా విద్యార్థులు బాబావారి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి చిరకాల భక్తులే కానక్కర్లేదు అని గ్రహించారు. ఈ క్రింది విషయాన్ని కూడా నేను వారితో చెప్పాను.

మేము ఒకసారి అనంతపురం నుండి ప్రశాంతి నిలయానికి కారులో ప్రయాణం చేసి వస్తున్నాము. బాబావారి కారు, మా కారుకి కొంచెం ముందుగా పోతున్నది. మేము ఎక్కడా జనంకానీ, ఏ గ్రామముకాని కనిపించనటువంటి దారిలో ప్రయాణం చేస్తూండగా, మా టేక్నీ హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది. కారణం కారులోని ఫ్యాన్ బెల్టు తెగిపోయింది. అప్పుడు నేను మనసులో, “స్వామీ, మేము కష్టంలో ఉన్నాము” అని చెప్పుకున్నాను. అలా అనుకున్నానో లేదో ఒక కారు కనిపించింది. అది మావైపే వస్తూ ఉంది. ఆ డ్రైవరు ఆగి మా కారుకి ఏమైందని అడిగాడు. మా డ్రైవరు అతనికి విషయమంతా చెప్పాక, ఆ వ్యక్తి ఒక సరిక్రొత్త ఫ్యాన్ బెల్టుని తీసి మాకిచ్చాడు. మాకు నోట మాట రాలేదంటే నమ్మండి. నాతో ఉన్న ఒక అమెరికన్ మహిళ ఆశ్చర్యంతో, “ఇక్కడివారు ఎప్పుడూ ఒక క్రొత్త ఫ్యాన్ బెల్టు తీసుకొని ప్రయాణం చేస్తూంటారా?” అని అడిగింది. “నీవెప్పుడైనా అలా ఒక ఫ్యాన్ బెల్టు వెంట బెట్టుకొని ప్రయాణం చేశావా? లేక, అలా ప్రయాణం చేసేవారిగురించి విన్నావా?” అని అడిగాను నేను.

ప్రశాంతినిలయం చేరాక, భగవాన్ మాదగ్గరకు వచ్చి ఆలస్యమైందేమని అడిగారు. “కారు ఇబ్బంది వచ్చింది స్వామీ” అన్నాను. “అవును, అవును, నాకు తెలుసు... ఫ్యాన్ బెల్టు” అన్నారు సర్వజ్ఞులైన భగవాన్.

ఈ సన్నివేశమును సదస్యులందరికీ వివరించాను. సెమినార్ పూర్తి అయ్యాక సెలవు తీసుకొంటున్నవేళ కొందరు పూలతో, కొందరు కన్నీటితో, తిరిగి త్వరలోనే నన్ను అక్కడికి రావలసిందిగా కోరుతూ నాకు వీడ్కోలు

ఇచ్చారు. “ఇక్కడ నేను సాయిబాబా విషయాల్లో కొంచెం నిదానంగా పోవాలి అన్నారు కదా” అని మొదట్లో నాకు ఆ సలహా ఇచ్చిన భార్యాభర్తలని అడిగాను. వారు చిరునవ్వుతో, “మీరే నెగ్గారు మాతాజీ” అన్నారు. అప్పుడు “నేను కాదు నెగ్గింది, బాబావారు” అన్నారు.

ఆ భగవంతుడు భూమిమీద అవతరించి, వారి దివ్యప్రేమను అనుభవించే అవకాశమును ప్రసాదిస్తున్న సమయమున మనం జీవించి ఉండడం మహాభాగ్యం. ఏదో పురాకృత పుణ్యవిశేషముచేత ఈ భాగ్యము పొందే అర్హత మనకు లభించింది. ఇదే నాకు బొంబాయిలో భృగు సంహితలో నా జీవితంగూర్చి చదువుతూ ఒక పండితుడు, “గత జన్మములలో నీవు చేసుకున్న సుకృత విశేషమువలన ఈ జన్మములో మహాపురుషునితో నీకు సంసర్గము ఏర్పడినది” అని తెలిపినాడు.

“నేను క్రిందకు దిగి సముద్రం దగ్గరకు వెళ్ళాను
అక్కడ చల్లగాలి కెరటాలతో సయ్యాటలాడుతున్నది
వెండిలా ఇసుక, నల్లని పెద్ద కొండలు...

నిశ్శబ్దంగా పవళించి వాటి నిట్టూర్పుల్ని ఆలకించాను
ఇలా వినిపించాయి

శ్రీ సత్యసాయి.... శ్రీ సత్యసాయి... శ్రీ సత్యసాయి

నేను పచ్చని పాలాలలోకి వెళ్ళాను
తెలతెలవారుతుండగనే అక్కడ పూలు నిద్రలేస్తున్నాయి
ఉల్లాసంగా సీతాకోకచిలుకలు, స్వేచ్ఛగా విహంగాలు..
నిశ్శబ్దంగా కూర్చోని వాటి సవ్వడులు విన్నాను
ఇలా వినిపించాయి

శ్రీ సత్యసాయి.... శ్రీ సత్యసాయి... శ్రీ సత్యసాయి

నేను పర్వతాలమీదకు వెళ్ళాను
మంత్రించినట్లుగా మహావృక్షాలు
గాఢంగా ఒళ్ళు మరచి నిద్రపోతున్నాయి
అంతులేని ఏకాంతము, అపారమైన శాంతి
నిశ్శబ్దంగా నిలబడి ఆకాశంవైపు చూశాను
ఇలా వినిపించాయి

శ్రీ సత్యసాయి.... శ్రీ సత్యసాయి... శ్రీ సత్యసాయి”

తెలుగుసేత: డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

వేసవి తరగతులు, అంతర్జాతీయ

‘యోగా’ దినోత్సవ విశేషాలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

వేసవి తరగతులు

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలు విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు భారతీయ సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికతలపట్ల, శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానముపట్ల అవగాహన కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో విద్యాసంవత్సరం ప్రారంభంలో వేసవి శిబిరాన్ని నిర్వహించడం ఆనవాయితీ. ఈ సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయంలో జూన్ 8 నుండి జూన్ 10వరకు నిర్వహించిన వేసవి తరగతులలో 2,500మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, 200 మంది అధ్యాపకులు పాల్గొన్నారు.

ఉదయంపూట పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో నిర్వహించిన సమావేశాలలో అధ్యాపకులు, పరిశోధక విద్యార్థులు భారతీయ శాస్త్రగ్రంథాలలోని విషయాలపై, ఇంకా ఆధ్యాత్మికరంగములో ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోపించిన వ్యక్తులనుగురించి ప్రసంగించారు.

అపరాహ్మవేళలో అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు బృందాలుగా ఏర్పడి, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములు అందిస్తున్న ఆధ్యాత్మిక అంశాలను, “భక్తి, క్రమశిక్షణ, కర్తవ్యపాలన” ఇతివృత్తముగా చర్చించారు.

సాయంసమయాలలో సమావేశాలు సాయికుల్యంట్ హాలులో జరిగాయి. అధ్యాపకులు, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఉపన్యసించారు. వేదప్రవచనంలో, భజనలో పాల్గొన్నారు.

జూన్ 8వ తేదీ ఉదయం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో ముందుగా శ్రీ రుచిర్ దేశాయ్ (అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, మేనేజిమెంటు విభాగం) ప్రసంగిస్తూ, ప్రేమతత్వాన్ని ప్రపంచవ్యాప్తం గావించడంలో భారతదేశముయొక్క పాత్ర గణనీయమైనదన్నారు. వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె.బి.ఆర్. వర్మ విలువలతోకూడిన విద్యను సముపార్జించవలసిన అవశ్యకతను తెలియజేశారు.

అనంతరం, 1990 జనవరి 14వ తేదీన భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశములోని అంశాలను లఘు చిత్రముగా ప్రదర్శించారు. ఈ దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్, “సంస్కరించునదే సంస్కృతి” అన్నారు. భారతీయ సంస్కృతిలో సంకుచితమైన భావాలకు తావు లేదన్నారు. పవిత్రమైన యోచనలకు, భావాలకు అలవాలమైన భారతీయ సంస్కృతి బ్రహ్మానందానికి నెలవు అన్నారు.

అనంతరం ‘దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి’పై చర్చావేదిక నిర్వహింపబడింది.

ఆరోజు సాయంసమయంలో అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థిని కుమారి కాంచన్ మాట్లాడారు. విదేశీ ప్రభావాన్ని తట్టుకొని నేటికీ భారతీయ సంస్కృతి నిలచి ఉన్నదన్నారు. ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థి శ్రీ సువమ్ గురుంగ్ ప్రేమ, విశ్వాసములు లేకుండా ప్రార్థన సత్ఫలితాలను ఇవ్వదన్నారు. భగవంతునికి సంపూర్ణంగా శరణాగతుడైన వ్యక్తి ఆశ, నిరాశలకు లోనుకాదు అన్నారు. చివరగా మాట్లాడిన శ్రీ దర్శన్ గెరా (అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, మేథమెటిక్స్, కంప్యూటర్ సైన్సు విభాగము) విభూతి వాంఛారాహిత్యానికి, పవిత్రతకు చిహ్నమన్నారు.

జూన్ 9వ తేదీ ఉదయం బెంగళూరుకి చెందిన మేనేజిమెంట్ కన్సల్టెంట్ శ్రీమతి రాణి జావా ఉపన్యసిస్తూ దైవంతో జీవించడమే విద్య అన్నారు. దైవవిశ్వాసం, సమర్పణభావం మానవజీవితంలో అత్యంత ప్రధానమైనవి అన్నారు.

తదుపరి, విద్యార్థులు క్విజ్లో పాల్గొన్నారు. “దర్శనం, స్ఫర్శనం, సంభాషణం - దివ్యత్వం, సందేశం”పై ఈ క్విజ్ జరిగింది.

అనంతరం అధ్యాపకులు, పరిశోధక విద్యార్థులు “ధర్మో రక్షతి రక్షితః” నాటికను ప్రదర్శించారు. దైవం ధర్మపక్షపాతి. పరిమితమైన మానవమేధస్సుతో భగవంతుని చర్యలను విశ్లేషించడం అవివేకమని ఈ నాటిక సందేశం.

సాయంవేళలో బృందావన్ క్యాంపస్ విద్యార్థి శ్రీ ఉజ్వల్ ప్రియదర్శి విద్యార్థులపై భగవాన్ బాబావారు చూపించే ప్రేమ అనిర్వచనీయమన్నారు. భవిష్యత్ ప్రణాళికను భగవానేకే వదలిపెట్టి నిశ్చింతగా ఉండాలని, మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవానేకే బాగా తెలుసన్న విషయాన్ని గ్రహించాలని తోటివిద్యార్థులకు సూచించారు.

ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థి శ్రీ రినిల్ ఖాత్రి, సవ్యమైన జీవన శైలిని అనుసరిస్తే హృదయాంతరాళమునుండి వెలువడే దివ్యవాణిని ఆస్వాదించగలమన్నారు.

పరిశోధక విద్యార్థి శ్రీ జి. ఆదిత్య గురుసేవనుగురించి మాట్లాడారు. సేవలో మెళకువలను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకున్నామన్నారు. గురువు శిష్యుని సామర్థ్యమునకు కాక అతని సంసిద్ధతకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిస్తారన్నారు.

జూన్ 10వ తేదీ ఉదయం స్వామి ఆత్మశ్రద్ధానంద, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, బేలూరు, “ఆత్మనో మోక్షార్థం జగత్ హితాయ చ” అంశముపై ప్రసంగించారు. మానవుని జీవయాత్రలో పురుషార్థముల పాత్రను వివరించారు. సమాజసంక్షేమాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయకుండా స్వీయ విముక్తికి పాటుపడాలన్నారు.

తదుపరి జరిగిన చర్చావేదికలో “ఆత్మవిశ్వాసం, ఆత్మసాక్షాత్కారం” ప్రధానాంశం.

ఆ తరువాత రిజిస్ట్రార్ డా॥ బి. సాయిగిరిధర్ ఈ విద్యాసంవత్సరంలో అధ్యాపకులుగా చేరినవారిని సభకు పరిచయం చేశారు. నాలుగైదు దశాబ్దాలుగా ఇన్స్టిట్యూట్ కి అత్యున్నతమైన సేవలందిస్తున్న డా॥ ఎస్. కనకదుర్గ (ఇంగ్లీషు విభాగం), ప్రొ॥ బి. ఆండాళ్ళు (ఫుడ్ అండ్ న్యూట్రీషనల్ సైన్స్ విభాగం), ప్రొ॥ శివ పండిట్ (మేనేజిమెంట్ అండ్ కామర్స్ విభాగం), ప్రొ॥ కె. వేంకట రమణయ్య (ఫిజిక్స్ విభాగం)లను సత్కరించారు.

అంతర్జాతీయ ‘యోగా’ దినోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతినిలయం 2018 జూన్ 21న అంతర్జాతీయ ‘యోగా’ దినోత్సవం ఘనంగా నిర్వహించింది. 2018 జూన్ 14 నుండి ప్రారంభమైన ‘యోగా’ కార్యక్రమాలలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాగిరి పరిధిలోని విద్యాలయాల విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు పాల్గొన్నారు. ‘బీహార్ స్కూల్ ఆఫ్ యోగా’, దక్షిణ భారత విభాగానికి నేతృత్వం వహిస్తున్న శ్రీ సన్యాసి దేవానంద్ జీ ప్రసంగించారు.

అంతర్జాతీయ ‘యోగా’ దినోత్సవము రోజున విద్యార్థిని విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు మొత్తం వెయ్యిమంది ప్రశాంతి నిలయమందలి ఇంటర్నేషనల్ ఇండోర్ స్టేడియంలో భారత ప్రభుత్వము సూచించిన ‘కామన్ యోగా 2018’ ప్రకారము యోగాసనాలను వేశారు. ఈ కార్యక్రమము ఉదయం 6.45 ని॥లకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులను అర్చిస్తూ చేసిన వేదప్రవచనంతో ప్రారంభమైంది. ముఖ్య అతిథి స్వామి మైత్రేయ, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

యోగాభ్యాసముగురించి భగవాన్ ఇచ్చిన సందేశాన్ని ప్రసారం చేసిన తరువాత విద్యార్థి దశలో యోగమును అభ్యసించవలసిన అవశ్యకతనుగురించి ఒక విద్యార్థి సంస్కృతంలో వివరించారు. తదుపరి, విద్యార్థులు వేదముతో యోగాభ్యాసమును అనుసంధానిస్తూ యోగ ముద్రలను ప్రదర్శించారు. మానవునిలో అంతర్లీనంగా ఉన్న దివ్యశక్తిని ఉద్దీపన చేయగల మంత్రరాజము గాయత్రీ మంత్రమని చెబుతూ, వివిధ దేవతామూర్తులను ముద్రలద్వారా చిత్రీకరిస్తూ, ఆయా గాయత్రీ మంత్రాలను పఠించారు. ఆరు, ఏడు తరగతుల విద్యార్థులు 70 మంది క్లిష్టమైన యోగాసనములను ప్రదర్శించి ఆహూతులను అబ్బురపరచారు.

అనంతరం, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశములోని కొన్ని అంశములను ఉటంకిస్తూ, యోగాభ్యాసము భౌతిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక స్థాయులలో పురోభివృద్ధిని సాధించడానికి తోడ్పడుతుందన్నారు.

భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థులకొరకు అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలతో ఇండోర్ స్టేడియం నిర్మించారు, ఇంకా అనేక వసతులను కల్పించారు అన్నారు.

ముఖ్య అతిథి స్వామి మైత్రేయ యోగతత్వముపై ప్రసంగించారు. యోగమును యథార్థమైన కోణములో పరిశీలించి అభ్యసించాలని విద్యార్థులకు పిలుపు నిచ్చారు.

అనంతరం, క్వీజ్, వక్తృత్వం, వ్యాసరచన పోటీలలో గెలుపొందిన 54 మంది విద్యార్థులు బహుమతులను అందుకున్నారు. అంతర్జాతీయ 'యోగా' దినోత్సవము రోజున సభాకార్యాసరణిని సంస్కృతంలో నిర్వహించడం ద్వారా ఆ భాష ప్రాముఖ్యాన్ని తెలియజేశారు.

ఈరోడ్, కాంచీపురం జిల్లాల భక్తుల పర్తియాత్ర

తమిళనాడులోని ఈరోడ్ జిల్లానుండి 1000 మందికి పైగా భక్తులు, బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థులు తమ మూడు రోజుల పర్తియాత్రలో భాగంగా జూన్ 15వ తేదీనుండి జూన్ 17వ తేదీవరకు ప్రశాంతినిలయంలో బసచేసి, ఆశ్రమంలో నిత్యం జరిగే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. జూన్ 16, 17 తేదీలలో స్వామి సన్నిధిలో వేదపారాయణం, భజన కార్యక్రమాలను నిర్వహించడంతో పాటు సాయంవేళల్లో సందేశాత్మకమైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. 16వ తేదీ సాయంత్రం బాలవికాస్ పిల్లలు, సాయి యువత సభ్యులు కలసి సమర్పించిన 'మానస భజరే గురు చరణం' నాటిక భగవాన్ తమ 14వ యేట గావించిన అవతారప్రకటన ఘట్టంతో ప్రారంభమై, ఆదిశంకరులు ప్రవచించిన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను ఆవిష్కరించింది.

జూన్ 17వ తేదీన బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినులు, సాయి యువత (మహిళలు) సంయుక్తంగా సమర్పించిన 'స్త్రీధర్మ బోధిని' నాటిక మాతృభావనతో దైవాన్ని ప్రకృతిని అవలోకిస్తే దేహమాత, దేశమాత, వేదమాత, గోమాత, భూమాతల విశిష్టత అవగతమవుతుందన్న సందేశాన్నిచ్చింది. మీరాబాయి జీవితంలోని ఘటనలను ప్రస్తావిస్తూ, భగవంతునికి ఏది సమర్పించినా అది పవిత్ర మవుతుందని తెలియజేసింది.

తమిళనాడులోని కాంచీపురం (ఉత్తర) జిల్లానుండి 400 మంది బాలవికాస్ పిల్లలతోసహా 2000 మందికి పైగా భక్తులు రెండు రోజుల పర్తియాత్రకై జూన్ 22వ తేదీన ప్రశాంతినిలయం విచ్చేశారు. జూన్ 23వ తేదీ ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో కాంచీపురం బాలవికాస్ పిల్లలు వేదపఠనం, భజన కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ఆరోజు సాయంత్రం బాలలు సమర్పించిన సంగీత నృత్య కార్యక్రమం గుణసంకీర్తన, లీలాసంకీర్తన, భావసంకీర్తన, నామసంకీర్తనల వైశిష్ట్యాన్ని తెలియజేసింది. తమ హృదయాల్లో దివ్యప్రేమభావనను ఉద్దీపన చేసి, ఆ భావన స్థిరంగా నిలిచేటట్లు అనుగ్రహించవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థిస్తూ బాలలు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

కృష్ణా జిల్లా భక్తుల 'ప్రేమామృత పర్తియాత్ర'

కృష్ణా జిల్లా భక్తులు 2000 మందికి పైగా 2018 జూన్ 30 నుండి రెండు రోజులపాటు ప్రశాంతి నిలయంలో బసచేసి, బ్రాహ్మీముహూర్తమునుండి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. జూన్ 30 సాయంసమయంలో స్వామి సన్నిధిలో వేదప్రవచనం అనంతరం సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో బాలవికాస్ విద్యార్థిని విద్యార్థులు, సాయి యువత సభ్యులు 'సర్వమంగళ' సంగీత నృత్య రూపకాన్ని ప్రదర్శించారు. భక్తుని భావరూపమే భగవంతుని దివ్యస్వరూపమని గ్రహించిన భారతీయులు భగవంతునికి అనేక రూపనామాలను ఆపాదించారు. భక్తునికి, భగవంతునికి మధ్యగల బాంధవ్యాన్ని పరిపరివిధాలుగా వర్ణించారు. తదనుగుణంగా ఆరాధించారు. ఆ ప్రయత్నంలో భాగమే దుర్గామాత ఆరాధన. భగవంతుని మాతృభావనతో ఆరాధించడంలో ఒక లాలిత్యమున్నది. మాతృమూర్తి తన బిడ్డకు ప్రేమతో సంరక్షణ కల్పించినరీతిలోనే దుర్గామాత భక్తుల కష్టాలను తొలగించి సంరక్షిస్తుందని ఈ నాటిక సందేశం.

జులై 1వతేదీ సాయంత్రం మందిరంలో భజనానంతరం కృష్ణా జిల్లా భక్తులు పుట్టపర్తి పురవీధులలో వివిధ కళారూపాల ప్రదర్శనతో, వేదమంత్రోచ్ఛారణతో మహా నగర సంకీర్తన అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించారు. ❖

భక్తుడు: రామాయణ, మహాభారతములు సత్యములా?

భగవాన్: సత్యములే; కాని కొంతవరకే. నీవు నన్నుగూర్చి ఇతరులకు చెప్ప ప్రయత్నించి, నా సంగతిని పూర్తిగా చెప్పగలవా?! ఇట్లే రామాయణ భారతములుకూడ సత్యమును కొంతవరకే వర్ణించినవి.

భక్తుడు: భగవంతుడు మానవరూపముతో ధర్మస్థాపనకు భువిపై నెందుకు పుట్టవలెను? ఆయన సంకల్పించిన చాలదా?

భగవాన్: ఔను, ఆయన సంకల్పమే చాలును. కానీ మానవరూపమున భగవానుడవతరింపకపోయిన యెడల మీకెట్లు ఇట్టి ఆనందము కలుగగలదు? ఒక ఉపమానమును వినుడు. దేశములో ఏ మూలనో ఒక చిన్న అల్లరి జరిగిన పోలీసు తన్నివారణమునకు పంపబడును. ఇంకా కొంత గొప్ప అల్లరియైన సబ్ ఇన్స్పెక్టరు పంపబడును. అదే గొప్ప ఖానీలు మొదలగు ప్రమాదములకు కారణమై పూర్తిగా విజృంభించే పక్షమున పోలీసు సూపరింటెండెంటు స్వయముగా పోయి అల్లరిని అణచును. అట్టి అల్లరే దేశవ్యాప్తమైన యెడల ప్రభువే సైన్యసమేతుడై వచ్చును. ఇట్లే ప్రస్తుత దేశ క్షోభ నివారణకై భగవానుడే అవతరించవలసివచ్చెను. భక్తకోటియే, సాధు సమూహములే ఆయన సైన్యము.

భక్తుడు: ఎక్కడ అవతారము సంభవించును?

భగవాన్: ఆధ్యాత్మిక సాధన కెక్కువ అవకాశము ఏ ప్రదేశమున ఉండునో అక్కడ అవతారము తోచును.

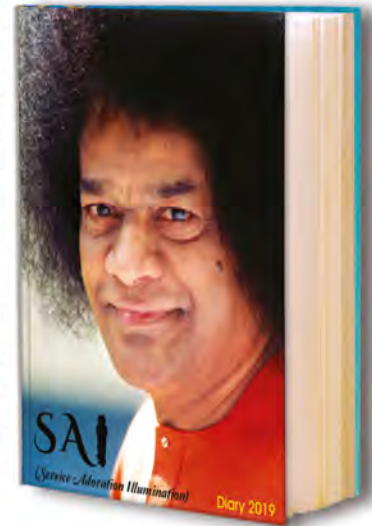
భక్తుడు: మీరే శిరిడీ సాయిబాబా అని మేమెట్లు తెలియగలము?

భగవాన్: నిజమే. మీకు తెలియుట కష్టమే. ఇటీవల బెంగళూరు రోడ్డులో బాగేపల్లి అనుచోట వెంకట్రామన్ అను ఆయన బిడ్డకు (సుధా అను పేరు గల బాలికకు) జబ్బు చేసినప్పుడు, నేను ముసలివాని వేషమున జోడి ఆదిపల్లి సోమప్ప అను పేరున కనబడి ఆ బిడ్డ ప్రాణము రక్షించితిని. వెంకట్రామన్ నా విషయము పూర్తిగా తెలిసినవాడయ్యును మారువేషముతోనున్న నన్ను గుర్తింపలేక పోయెకదా! ఇప్పటి మారురూపముననున్న నన్ను శిరిడీ బాబాయే అని యెట్లు సామాన్యులు తెలియ గలరు! ఒకే పరమాత్మయొక్క అవతారములే కదా రాముడును, కృష్ణుడును. వారియొక్క రూప నామములు, గుణ కర్మలు కొంత భేదముగ నుండె. అందువలన సామాన్య ప్రజలు భేదము నెంచిరి కదా! ఇక ఈ సాయి శరీరమునకును, శిరిడీ సాయి శరీరమునకు భేదము నెట్లు ఎంచకయుండురు?! శిరిడీ బాబా భక్తులు ఆయనను పరిపూర్ణముగా గ్రహింపలేదు. అట్లే మీరు నన్ను పూర్ణముగా తెలిసికొని యుండలేదు. మమ్ముల నిరువురినీ బాగా ఎఱిగిననే ఇరువురు ఒక్కటేనని దృఢముగా చెప్పగలరు.

(మూలం: 'సత్యం శివం సుందరం' ప్రథమ భాగం)

DIARY 2019

Bhagavan's diary for 2019, **SAI – Service, Adoration, Illumination** is available. 'The theme of the diary is significance of service, devotion and knowledge of the 'Self'. **Specifications:** size 14.7 x 20.6 cms, shrink-wrapped, multicolour cover with gold foiling, artwork, spot lamination, knurling and curved stitch-binding. Total pages: 418; 24 pages are in imported art paper with beautiful photographs of Bhagavan. It has over 300 divine sayings of Bhagavan. **Price Rs.130/- (Packing + postage extra).** (Minimum order 5 units for single address.)

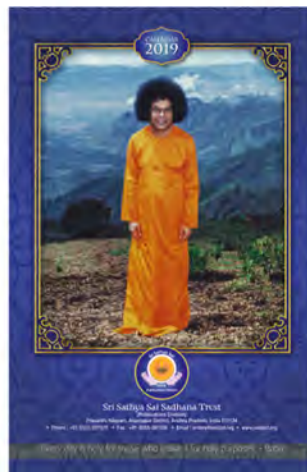
Payment details for DESTINATIONS WITHIN INDIA: Please send cheque / bank draft in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division. **For OVERSEAS ORDERS and BULK ORDERS,** please write to the Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134, Andhra Pradesh, India or **email to orders@sssbt.org** Visit **www.srisathyasaipublications.com / www.srisathyasaipublications.org**

SAI Diary 2019 (15893)	5 units	6 units	7 units	8 units	9 units	10 units
Amount Rupees	Rs.730	Rs.870	Rs.1010	Rs.1180	Rs.1310	Rs.1455
No of packets	1	1	1	1	2	2
Additional single diary (including regd. postage) within India Rs.175/-						

CALENDAR 2019

Multicolour Calendars 2019 with beautiful pictures of Bhagavan is available for sale.

Code	Calendar details (for addresses WITHIN INDIA)	Units	Total Rs	Units	Total Rs
15896	Wall Calendar 11" x 17" 4 Sheets 8 pages @ Rs.15/-	5	Rs.135	10	Rs.210
15897	Book Type Wall Calendar 11" x 22" 7 Sheets @Rs.35/-	5	Rs.265	10	Rs.445
15898	Table Calendar 6.5"x8.75" 13 sheets @ Rs.60/	5	Rs.380	10	Rs.685

Date of Publication 23rd July 2018

పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో వేసవి తరగతులు

ఇండోర్ స్టేడియంలో 'యోగా' దినోత్సవం

ఈరోడ్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

దేశాభిమానం లేనివాడు జీవస్మృతుడే!

అనాటి విద్యార్థులంతా స్వాతంత్ర్యానికై ఎన్నో త్యాగాలు చేస్తూ వచ్చారు. కారణమేమి? అనాటి లీడర్లు త్యాగాలు చేస్తూ, ఆ విషయాలనే బోధించేవారు. కానీ, ఈనాటి లీడర్లు చెప్పటం ఒకటి, చేయటం మరొకటి. స్టేజిపైకికొచ్చి జాతీయతాభావంపై అనేకరకాలుగా ఉపన్యాసాలిస్తారు. కానీ స్టేజి దిగిన తక్షణమే కులం, మతం అంటూ భేద భావాలలో ప్రవేశిస్తారు. కనుకనే, ఈనాటి విద్యార్థులలో జాతీయతాభావము శూన్యమైనది. విద్యార్థులారా! ఇది మీ జన్మభూమి, మీ మాతృభూమి. మీ మాతృదేశాన్ని రక్షించుకోవడానికి, మీ సంస్కృతిని నిలబెట్టుకోవడానికి మీరు కంకణం కట్టుకోవాలి. దేశంకొరకు త్యాగం చేయని యువకుడు బ్రిటికీనా చచ్చినవానితో సమానమే. తపస్సు కంటే, జపధ్యానములకంటే, తీర్థయాత్రలకంటే విలువైనది సేవ. ఇట్టి సేవను విస్మరించి ఏదో ఉద్యోగం చేస్తున్నామని గర్వపడరాదు. ఏమిటి ఉద్యోగం? యోగం లేని ఉద్యోగం నిరుద్యోగమే! తోటి మానవులను కష్టములలో ఆదుకొని, వారిని సేవించి, ప్రేమించి, విశాలమైన ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకోవడమే భారతీయ సంస్కృతి.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతినా మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.